



รายงาน

การประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา

ครั้งที่ ๑๑๑

ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

ระหว่างวันที่ ๒๕ กันยายน - ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗





ตั้งพิมพ์รัฐบาล
สมบัติห้องสมุดรัฐสภา



รายงาน การประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๑

ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

ระหว่างวันที่ ๒๕ กันยายน - ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗

ปีที่พิมพ์	เมษายน ๒๕๔๘
จำนวนหน้า	๖๒ หน้า
พิมพ์ครั้งที่ ๑	จำนวนพิมพ์ ๙๐๐ เล่ม
จัดทำข้อมูล	กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา สำนักงานกิจการรัฐสภาระหว่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ที่ทำการ : เลขที่ ๑๑๘/๑ อาคารทิปโก้ ชั้น ๑๗ ถนนพระราม ๖ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐ โทร. ๐ ๒๓๕๗ ๓๑๐๐ ต่อ ๓๑๕๖-๗ โทรสาร ๐ ๒๓๕๗ ๓๑๕๔
ศิลปินกรรม	นายนิธิทัศน์ องค์กรกิจชัย กลุ่มงานผลิตเอกสาร สำนักประชาสัมพันธ์ ๓๔ อาคารธนาкарทหารไทย ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐ โทร. ๓๕๔ ๕๐๑๘
พิมพ์ที่	สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ๓๔ อาคารธนาкарทหารไทย ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐ โทร. ๐ ๒๒๔๖ ๐๐๒๐

คำนำ

สหภาพรัฐสภา หรือ Inter-Parliamentary Union (IPU) เป็นองค์การความร่วมมือระหว่างรัฐสภานานาประเทศ เป็นสมาคมระหว่างรัฐสภา ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๔๓๒ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกรัฐสภาทั่วโลก และเพื่อรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการใช้มติการดำเนินงานทางรัฐสภา เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย การรักษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ การเคารพสิทธิมนุษยชน และการพัฒนาที่ยั่งยืน

ปัจจุบัน สหภาพรัฐสภามีสมาชิก ๑๔๐ ประเทศ และสมาชิกสมทบอีก ๕ องค์การ ประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิกในปี พ.ศ. ๒๔๙๓ พร้อมกันนี้ได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสหภาพรัฐสภา ๒ ครั้ง คือ การประชุมสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๔๕ ในปี พ.ศ. ๒๔๙๙ และการประชุมสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๗๘ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๐ และเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมพิเศษของสหภาพรัฐสภา อีกหลายครั้งล่าสุดคือ การประชุมรัฐสภาเนื่องในโอกาสการประชุมอังก์ถัด ครั้งที่ ๑๐ ณ ศูนย์การประชุมสหประชาชาติ กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ ๑๐ - ๑๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓










การประชุมสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๐ จัดขึ้น ณ ศูนย์ประชุม Centro de Convention Sheraton Centro Historico ณ กรุงเม็กซิโกซิตี สหรัฐเม็กซิโก วันที่ ๑๔ - ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ การประชุมครั้งนี้ มีสมาชิกรัฐสภาจากรัฐสภาประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมประชุมจำนวน ๑๒๒ ประเทศ รวมผู้เข้าร่วมประชุมทั้งสิ้น ๑,๑๙๗ คน ที่ประชุมพิจารณาเพื่อส่งเสริมบทบาทของรัฐสภาในประเด็นระหว่างประเทศที่สำคัญ คือ บทบาทของรัฐสภาในการระงับการใช้ความรุนแรงและสร้างกำแพงแบ่งแยกเพื่อการแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างปาเลสไตน์และอิสราเอลโดยสันติและยั่งยืน การส่งเสริมการประนีประนอมระหว่างประเทศ การช่วยเหลือเพื่อนำความมั่นคงไปยังภูมิภาคที่มีความขัดแย้ง และการช่วยเหลือฟื้นฟูหลังความขัดแย้ง การดำเนินงานสร้างสภาพแวดล้อมที่เสมอภาคสำหรับการพาณิชย์ระหว่างประเทศ: ประเด็นการค้าสินค้าเกษตร และการได้รับยาพื้นฐาน การสนับสนุนประชาธิปไตยในรัฐสภาเพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสริมสร้างการประนีประนอมระหว่างประชาชน และระหว่างประเทศ

กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา

สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ

สารบัญ

หน้า

-  การประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๑ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส ๑
-  การประชุมคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๗๕ ๘
- ประชุมคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๒๔๓
-  การประชุมคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๒๔๓ ๑๕
- ในโอกาสการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๑
-  ข้อมติการประชุมคณะกรรมการ คณะที่ ๑ ว่าด้วยสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ
ในหัวข้อ บทบาทของรัฐสภาในการสร้างอำนาจทางการเมืองในพหุภาคีในการลดอาวุธ
และลดกำลังทหารจากการเรียกร้องในความมั่นคงระบบใหม่ ๑๘
-  ข้อมติข้อมติการประชุมคณะกรรมการ คณะที่ ๒ ๒๗
- บทบาทของรัฐสภาในการคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพ
-  ข้อมติการประชุมคณะกรรมการ คณะที่ ๓ ๓๗
- ว่าด้วยเรื่องประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน
- ปักกิ่ง+๑๐ : การประเมินจากพรรคคณะของรัฐสภา
-  การประชุมครั้งที่ ๕๙ วาระมาตราที่ ๕๖ ๔๙
- ความร่วมมือระหว่างองค์การสหประชาชาติและองค์การส่วนภูมิภาคตลอดจน
องค์การต่าง ๆ : ความร่วมมือระหว่างองค์การสหประชาชาติและสหภาพรัฐสภา
-  ความร่วมมือระหว่างองค์การสหประชาชาติและสหภาพรัฐสภา ๕๐
-  การประชุมกลุ่มประเทศอาเซียน+๓ ในสหภาพรัฐสภา ๕๓
- ในโอกาสการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๑
-  การประชุมกลุ่มประเทศเอเชีย-แปซิฟิกในสหภาพรัฐสภา ๕๖
- ในโอกาสการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๑

รายงาน

การประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๑
ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส
ระหว่างวันที่ ๒๕ กันยายน - ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗



การประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๑ จัดขึ้น ณ ศูนย์ประชุมนานาชาติ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส ระหว่างวันที่ ๒๕ กันยายน - ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ มีผู้เข้าร่วมประชุมจาก ๑๑๒ ประเทศ ประกอบด้วย ผู้แทน ๙๘๙ คน ในจำนวนนี้เป็นสมาชิกรัฐสภา ๔๕๓ คน ประธานรัฐสภา ๒๘ คน รองประธานรัฐสภา ๒๖ คน และสมาชิกรัฐสภาสตรี ๑๓๐ คน



คณะผู้แทนรัฐสภาไทยเข้าร่วมการอภิปรายเต็มคณะ

นายสุชน ซาลีเครีอ ประธานวุฒิสภาเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนรัฐสภาไทยเข้าร่วมการประชุมคณะผู้แทนไทยประกอบด้วยนางลลิตา ฤกษ์สำราญ นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ นายอลงกรณ์ พลบุตร นางสาวกัญญา ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นายพา อักษรเสือ คุณหญิงจินตนา สุขมาก สมาชิกวุฒิสภา นายประวิช รัตนเพียร ที่ปรึกษาคณะ นางสาวสุภาสินี ชมะสุนทร ผู้อำนวยการสำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร นางสาวกฤษณี มาศรีจันทร์ ผู้อำนวยการกลุ่มงานสหภาพรัฐสภา สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร นางสาวนภัสสร จินตวิโรจน์ เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ๕ นายปัญญา โคตเถร เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ๕ และ นางสาวสมปรารถนา กลางณรงค์ เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ๔ กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ประชุมพิจารณาประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๑. หัวข้อเร่งด่วน

ที่ประชุมรับรองหัวข้อเร่งด่วนเสนอโดยอิหร่าน ในหัวข้อเรื่อง "สถานการณ์ที่น่าวิตกในประเทศอิรัก และความสำคัญของบทบาทด้านรัฐสภาเพื่อสนับสนุนการฟื้นฟูสันติภาพและความมั่นคงในประเทศอิรัก (The alarming situation in Iraq and the need for parliamentary action to contribute to restoring peace and security in that country)" โดยเสนอให้สหประชาชาติและสถาบันต่าง ๆ ของอิรักที่เป็นหุ้นส่วนกับสหภาพรัฐสภาอนุญาตให้สหภาพรัฐสภาช่วยจัดตั้งและเสริมสร้างสถาบันรัฐสภา สนับสนุนรัฐสภาใหม่ของอิรักระหว่างการอภิปรายร่างรัฐธรรมนูญ และใช้การทูตรัฐสภาเพื่อประชาธิปไตยและความมั่นคงส่วนภูมิภาค

๒. การประชุมและการรับรองข้อมติของคณะกรรมการสามัญ

๒.๑ การประชุมคณะกรรมการ คณะที่ ๑ ว่าด้วยสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

การประชุมคณะกรรมการ คณะที่ ๑ มีการประชุมในวันที่ ๒๘ และ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๗ ได้แบ่งออกเป็น ๓ การประชุม โดยมีนาย E. Menem จากประเทศอาร์เจนตินา เป็นประธานในการประชุม นาย S. Ordzhonikidze ผู้อำนวยการสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา และเลขาธิการในการประชุมการลดอาวุธ คณะกรรมการรายงานและร่างข้อมติเสนอโดยผู้ร่วมกล่าวรายงาน

คือ นางสาว S. Damen-Masri จากประเทศจอร์แดน และนาย J. Wilkinson จากสหราชอาณาจักร พร้อมทั้งได้มีการแก้ไขร่างข้อมติที่เสนอโดยผู้แทนจากประเทศอัลจีเรีย เบลเยียม บูร์กินาฟาโซ แคนาดา อียิปต์ ฝรั่งเศส เยอรมนี อินเดีย อิหร่าน ญี่ปุ่น เกาหลี นอร์เวย์ โรมาเนีย รัสเซีย ซูดาน สวีเดน และอาหรับ มีผู้กล่าวรายงานทั้งสิ้น ๕๖ คน จาก ๔๗ ประเทศ สมาชิกสมทบ ๑ ประเทศ และ ๒ องค์กรนานาชาติได้มีส่วนร่วมอภิปราย คณะกรรมาธิการได้ยอมรับคณะกรรมาธิการยกร่างที่เสนอโดยผู้แทนจากประเทศอัลจีเรีย บูร์กินาฟาโซ แคนาดา ซิลิ จีน กานา กรีซ อินเดีย อิสราเอล จอร์แดน รัฐรัสเซีย และอาหรับ คณะกรรมาธิการยกร่างเสนอโดยผู้ร่วมเสนอรายงาน

คณะกรรมาธิการยกร่างมีการประชุมในวันที่ ๒๙ และ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๗ ในการประชุมที่ ๓ โดยมีนางสาว E. Papadimitriou จากประเทศกรีซ เป็นประธานในการประชุม และนาย M. Salim จากประเทศอินเดีย เป็นผู้กล่าวรายงาน คณะกรรมาธิการยกร่างตรวจสอบรายละเอียดในร่างข้อมติจัดเตรียมการโดยผู้ร่วมเสนอรายงาน และเสนอการแก้ไขข้อมติ และข้อมติด้อยจากผู้แทน ๖ คน และแก้ไขร่างข้อมติดังกล่าว

บ่ายวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๗ คณะกรรมาธิการ คณะที่ ๑ พิจารณาร่างข้อมติ ที่ประชุมมีเอกฉันท์ในร่างข้อมติในหัวข้อบทบาทของรัฐสภาในการสร้างอำนาจทางการเมืองในพหุภาคี ในการลดอาวุธและลดกำลังทหารจากการเรียกร้องในความมั่นคงระบบใหม่ ดังนี้

๒.๒ การประชุมคณะกรรมาธิการ คณะที่ ๒ ว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน การคลัง และการค้า

คณะกรรมาธิการสหภาพรัฐสภาว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน การคลัง และการค้า (the Standing Committee on Sustainable Development Finance and Trade) (คณะกรรมาธิการ คณะที่ ๒) ได้ประชุมพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔ เรื่อง บทบาทของรัฐสภาในการคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพ (The Role of Parliaments in Preserving Biodiversity) ในวันที่ ๒๙ และ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๗ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส โดย นาย E. Gudfinnsson (ไอซ์แลนด์) เป็นประธานการประชุม คณะกรรมาธิการฯ ได้พิจารณารายงานและร่างข้อมติที่จัดทำโดยนาง S. Mugerwa (ยูกันดา) และนาย P. Gunter (สวีตเซอร์แลนด์) ซึ่งเป็นผู้ร่วมเสนอรายงาน ก่อนที่จะมีการพิจารณาแก้ไขรายงานและร่างข้อมติคณะกรรมาธิการฯ ได้พิจารณาร่างข้อมติที่เสนอโดยคณะผู้แทนของแอลจีเรีย เบลเยียม บูร์กินาฟาโซ แคนาดา คิวบา ซูดาน อียิปต์ อินเดีย ญี่ปุ่น นอร์เวย์ โรมาเนีย สวีเดน สหราชอาณาจักร และเวเนซุเอลา รวมทั้งข้อมูลที่เสนอโดยสำนักงานเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีววิทยา (Convention on Biological Diversity)

การประชุมดังกล่าวมีผู้กล่าวถ้อยแถลง จำนวน ๔๗ คน จาก ๔๒ ประเทศ และ ๓ องค์การระหว่างประเทศ ภายหลังจากอภิปราย คณะกรรมาธิการสามัญได้แต่งตั้งคณะกรรมาธิการยกร่างข้อมติ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากแอลจีเรีย ญี่ปุ่น มาเลเซีย ไนจีเรีย โรมานีเย รัสเซีย ซาอุดีอาระเบีย ชูตาน สวิตเซอร์แลนด์ สหราชอาณาจักร และอุรุกวัย

คณะกรรมาธิการยกร่างข้อมติได้ประชุมหารือในช่วงบ่ายของวันที่ ๒๙ และช่วงเช้าของวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๗ ซึ่งก่อนจะมีการพิจารณาหารือ คณะกรรมาธิการยกร่างข้อมติได้แต่งตั้งนาย A. Meale (สหราชอาณาจักร) เป็นประธานของคณะกรรมาธิการยกร่างข้อมติ และได้แต่งตั้งนาย M. Kavyeas (มาเลเซีย) เป็นผู้เสนอรายงาน นอกจากนี้ คณะกรรมาธิการยกร่างข้อมติดังกล่าวยังได้รับความช่วยเหลือจากนาย O. Jalbert เจ้าหน้าที่อาวุโสจากสำนักงานเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีววิทยา

คณะกรรมาธิการยกร่างข้อมติได้พิจารณาข้อเสนอแนะให้แก่ร่างข้อมติดังกล่าว ๑๐๐ ฉบับ และได้รับพิจารณาข้อเสนอ จำนวน ๒๗ ฉบับ จาก ๑๐๐ ฉบับ เนื่องจากข้อเสนอเหล่านั้นมีเจตนารมณ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ในช่วงบ่ายของวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๗ คณะกรรมาธิการสามัญ คณะที่ ๒ ได้พิจารณาร่างข้อมติ และปรับแก้ร่างข้อมติดังกล่าวตามข้อเสนอแนะ จำนวน ๓ ครั้ง รวมทั้งผ่านการลงคะแนนเสียง จำนวน ๒ ครั้งสุดท้าย คณะกรรมาธิการสามัญ คณะที่ ๒ ได้รับรองร่างข้อมติดังกล่าวนั้นโดยฉันทามติ

ในช่วงบ่ายของวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ ร่างข้อมติซึ่งรับรองโดยคณะกรรมาธิการสามัญ คณะที่ ๒ ได้เสนอต่อที่ประชุมเต็มคณะของสมัชชาใหญ่ ซึ่งต่อมา ที่ประชุมเต็มคณะของสมัชชาใหญ่ได้รับรองข้อมติดังกล่าวอย่างเอกฉันท์ คณะผู้แทนจากสวีเดนได้กล่าวแสดงความสนใจในที่ประชุมว่า ข้อมติดังกล่าวอ้างอิงถึงพิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) ภายใต้อนุสัญญากรอบงานว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงทางด้านภูมิประเทศแห่งสหประชาชาติ (United Nation Framework Convention on Climate Change) ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ในอนาคตอันใกล้

การพิจารณาเลือกหัวข้อการประชุมของคณะกรรมาธิการสามัญ คณะที่ ๒ ในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๒ และครั้งที่ ๑๑๓

สำนักคณะกรรมการสิทธิการสามัญ คณะที่ ๒ ได้ประชุมหารือในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๗ โดยมีนาย E. Gudfinnsson ประธานคณะกรรมการสิทธิการเป็นประธานการประชุม ที่ประชุมได้พิจารณาข้อเสนอ จำนวน ๑๑ ข้อ ซึ่งสมาชิกสหภาพรัฐสภาได้เสนอเพื่อเป็นหัวข้อการประชุมของคณะกรรมการสิทธิการสามัญ คณะที่ ๒ ในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๒ และครั้งที่ ๑๑๓ ที่ประชุมได้พิจารณาหัวข้อการประชุม โดยคำนึงถึงข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบริหารสหภาพ ซึ่งกำหนดว่าหัวข้อการประชุมควรจะเป็นประโยชน์ต่อสหภาพด้านความร่วมมือระหว่างสหภาพรัฐสภากับสหประชาชาติ

สำนักคณะกรรมการสิทธิการสามัญ คณะที่ ๒ ได้รับรองหัวข้อการประชุม ๒ หัวข้อ และพิจารณาแต่งตั้งผู้ร่วมเสนอรายงาน คณะกรรมการ คณะที่ ๒ ได้เสนอหัวข้อเรื่อง บทบาทของรัฐสภา ในการจัดตั้งกลไกด้านการคลังและการค้าระหว่างประเทศ เพื่อแก้ไขปัญหาด้านหนี้สินและบรรลุปเป้าหมาย เพื่อการพัฒนาแห่งสหัสวรรษใหม่ (The role of parliaments in establishing innovative international financing and trading mechanisms to address the problem of debts and achieve the Millennium Development Goals) เป็นหัวข้อการประชุมของคณะกรรมการสิทธิการสามัญ คณะที่ ๒ ในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๒ และได้แต่งตั้งนาย O. Martinez (คิวบา) และ นาย R. del Picchia (ฝรั่งเศส) เป็นผู้เสนอรายงาน และได้เสนอหัวข้อเรื่องการรวมกลุ่มและการพัฒนา (Migration and development) เป็นหัวข้อการประชุมของคณะกรรมการสิทธิการสามัญ คณะที่ ๒ ในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๓ ซึ่งที่ประชุมเต็มคณะของสมัชชาใหญ่ให้การรับรองในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗

๒.๓ การประชุมคณะกรรมการ คณะที่ ๓ ว่าด้วยเรื่องประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน

เกี่ยวกับหัวข้อปักกิ่ง+๑๐ : การประเมินจากพรรคคณะของรัฐสภาคณะกรรมการ คณะที่ ๓ ว่าด้วยเรื่องประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนประชุมในวันที่ ๒๘ และ ๓๐ กันยายน โดยมี Ms. R. Kadaga จากประเทศยูกันดา ทำหน้าที่ประธานในการประชุม โดยคณะฯ ได้รับรายงานและร่างแก้ไขข้อมติที่จัดเตรียมไว้แล้วจากผู้เสนอรายงาน ซึ่งได้แก่ Ms. M. Mensah-Williams จากประเทศนามิเบีย และ Mr. J. P. Winkler จากประเทศเยอรมนี และมีข้อเสนอปรับปรุงเพิ่มเติมจากผู้แทนประเทศต่าง ๆ ได้แก่ เบลเยียม บูร์กินาฟาโซ แคนาดา คิวบา อียิปต์ อินเดีย ญี่ปุ่น นอร์เวย์ โรมาเนีย สวีเดน และสหราชอาณาจักร

นอกจากนั้น คณะฯ ยังได้รับเอกสารข้อมูล จำนวน ๒ ฉบับ จากองค์การ
การพัฒนาสตรีแห่งสหประชาชาติ (the United Nations Division for the Advancement of
Women - UNDAW) และองค์การกองทุนเพื่อเด็ก (the United Nations Children's Fund - UNICEF)

ในการกล่าวถ้อยแถลงนั้น มีผู้ร่วมกล่าวทั้งสิ้น จำนวน ๕๙ คน ซึ่งรวม
Ms. C. Hannan ผู้อำนวยการ UNDAW ผู้เริ่มกล่าวถ้อยแถลง จากนั้นมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ
ยกร่างประกอบด้วยผู้แทนจากประเทศอาร์เมเนีย โกดติวัวร์ อียิปต์ เยอรมนี สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน เม็กซิโก
โมร็อกโก ไนจีเรีย สาธารณรัฐเกาหลี สวีเดน แอฟริกาใต้ และสหราชอาณาจักร

การประชุมคณะกรรมการยกร่าง มีขึ้นในวันที่ ๒๙ กันยายน ซึ่งในตอนต้น
ได้มีการแต่งตั้ง Dame Marion Roe จากประเทศสหราชอาณาจักร ทำหน้าที่ประธานและแต่งตั้ง
Ms. D. M. Sauri Riancho จากประเทศเม็กซิโก เป็นผู้เสนอรายงาน โดยคณะกรรมการยกร่างได้
พิจารณาตรวจสอบรายละเอียดในร่างข้อมติที่จัดเตรียมโดยผู้ร่วมเสนอรายงาน และได้มีการปรับแก้เพิ่ม
เติมด้วยข้อแก้ไขร่างข้อมติที่นำเสนอขึ้นมา

ในวันที่ ๓๐ กันยายน คณะกรรมการ คณะที่ ๓ พิจารณาร่างข้อมติทั้งหมด
และลงมติผ่านอย่างเป็นทางการ ทั้งนี้ คณะผู้แทนจากประเทศอินเดียและคิวบาแสดงความสนใจที่จะสำรอง
ในหัวข้อของร่างข้อมติด้านความปลอดภัยของมนุษย์ คณะผู้แทนจากซิริสนใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ
บทความย่อหน้า ๗ และในช่วงบ่ายของวันที่ ๑ ตุลาคม คณะองค์ประชุมสมัชชาทั้งหมดลงมติผ่าน
ข้อมติดังกล่าวเป็นฉันทามติ

หลังการประกาศข้อมติ คณะผู้แทนจากประเทศอินเดียได้สนใจหัวข้อในข้อมติ
เรื่องที่เกี่ยวข้องด้านความปลอดภัยของมนุษย์ ซึ่งจากทรรศนะของผู้แทนคณะนี้ เห็นว่า ยังมีแนวคิดที่คลุมเครือ
โดยคำจำกัดความในหัวข้อนี้ยังไม่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปตามสากล

เกี่ยวกับการเลือกหัวข้อสำหรับการประชุมคณะกรรมการ คณะที่ ๓ ในการ
ประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๒ และ ๑๑๓ การประชุมคณะกรรมการ คณะที่ ๓ มีขึ้นใน
วันที่ ๒๙ กันยายน ค.ศ. ๒๐๐๔ โดยมี Ms. R. Kadaga เป็นประธานการประชุมคณะฯ ได้พิจารณา
ตรวจสอบหัวข้อที่สมาชิกสหภาพรัฐสภาเสนอมา เพื่อนำมาใช้อธิบายในการประชุมสมัชชา ครั้งที่ ๑๑๒ และ
๑๑๓ ทั้งนี้ ได้รับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการบริหาร สหภาพรัฐสภาที่พิจารณาในหัวข้อที่คาดว่าจะอยู่ใน

ความสนใจเป็นพิเศษของสหภาพ จากข้อคิดเห็นความร่วมมือกับสหประชาชาติ ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบ ๒ หัวข้อ เพื่อใช้พิจารณาในการประชุมสมัชชาฯ ครั้งที่ ๑๑๒ และ ๑๑๓ ซึ่งภายหลังได้ส่งมอบให้แก่คณะกรรมการคณะที่ ๓ โดยคณะฯ ที่ ๓ ได้เห็นพ้องรับและเสนอเป็นระเบียบวาระทั้งหมดสำหรับการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๒ ภายได้หัวข้อเรื่อง “บทบาทของรัฐสภาในการสนับสนุนและผลักดันการสังเกตการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนในเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อป้องกัน จัดการ และรักษาการแพร่ระบาดของเชื้อเอชไอวีหรือโรคเอดส์” สำหรับการประชุมสมัชชาฯ ครั้งที่ ๑๑๓ นั้น คณะกรรมการฯ ได้เสนอประเด็นต่าง ๆ ภายได้หัวข้อ “ความสำคัญของประชาสังคมและบทบาทระหว่างกันของประชาสังคมกับรัฐสภาและสมัชชาต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นมาตามแบบประชาธิปไตย ในแง่การเติบโตและพัฒนาการของประชาธิปไตย เพื่อปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่” ซึ่งต่อมาสมัชชาฯ ได้เห็นชอบในประเด็นเหล่านี้



การประชุมคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๗๕



การประชุมคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๗๕ มีขึ้นระหว่างวันที่ ๒๘ กันยายน ถึง ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ ณ ศูนย์ประชุมระหว่างประเทศ นครเจนีวา โดยมีประธานสหภาพรัฐสภาเป็นประธานที่ประชุม

คณะมนตรีรับทราบรายงานของประธานสหภาพรัฐสภาเกี่ยวกับกิจกรรมและการประชุม ตั้งแต่เสร็จสิ้นการประชุมคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๗๔ ในเดือนเมษายน ๒๕๔๗ และรายงานกิจกรรมของคณะกรรมการบริหารในช่วงการประชุมคณะกรรมการบริหาร ครั้งที่ ๒๔๓ นอกจากนี้ได้รับทราบรายงานเกี่ยวกับกิจกรรมของสหภาพจากเลขาธิการสหภาพรัฐสภา



คณะผู้แทนรัฐสภาไทยเข้าร่วมประชุมคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา

สาระสำคัญของการประชุมมีดังนี้

๑. สมาชิกภาพของสหภาพรัฐสภา

ในที่ประชุมวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๗ คณะมนตรีรับรองคำขอเข้าเป็นสมาชิก สมทบจากรัฐสภาชุมชนเศรษฐกิจของรัฐแอฟริกันตะวันตก และสภานิติบัญญัติแอฟริกันตะวันออก

คณะมนตรีรับรองรายงานคณะกรรมการบริหารว่าด้วยโครงสร้างและหน้าที่ของ สมาชิกสหภาพรัฐสภาและการมีส่วนร่วมในงานของสหภาพรัฐสภา

๒. สถานการณ์การเงินของสหภาพ

คณะมนตรีได้รับรายงานสมบูรณ์เกี่ยวกับสถานการณ์การเงินของสหภาพรัฐสภาถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๗ และรายชื่อประเทศสมาชิกที่ค้างชำระเงินบำรุงหน่วยเลขาธิการมอบข้อมูลล่าสุด เกี่ยวกับสถานการณ์สิ้นเดือนกันยายนต่อคณะมนตรีโดยยืนยันว่าสหภาพจะมีสถานะการเงินครบปีใน ลักษณะคุ้มทุน และระบุว่าให้ยกเลิกกองทุนบำนาญเจ้าหน้าที่และนำไปรวมกับกองทุนร่วมบำนาญเจ้าหน้าที่ สหประชาชาติ ตามมติของคณะกรรมการบริหารเพื่อไม่ให้เกิดการขาดดุล โดยสหภาพจะรับผิดชอบภาระ ที่เกิดจากบำนาญของเจ้าหน้าที่เกษียณในปัจจุบัน

๓. โครงการและงบประมาณสำหรับปี ค.ศ. ๒๐๐๕

คณะมนตรีรับทราบรายงานจากคณะกรรมการบริหารเกี่ยวกับร่างโครงการและ งบประมาณ

คณะกรรมการบริหารเสนอแนะให้มีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยในร่างงบประมาณ เสนอโดยเลขาธิการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แนะนำให้เพิ่มงบประมาณ ๑๓๔,๒๑๐ ฟรังก์สวิส สำหรับการ ประชุมประธานรัฐสภานานาชาติ ในปี ค.ศ. ๒๐๐๕ เพื่อให้สามารถจัดประชุมได้ ณ นครนิวยอร์ก เพิ่มงบประมาณ ๕๐,๐๐๐ ฟรังก์สวิส สำหรับการประชุมครั้งที่ ๔ และครั้งสุดท้ายของคณะกรรมการ ประสานงานการประชุมเพื่อความมั่นคงและความร่วมมือในเมดิเตอร์เรเนียน ณ กรุงเอเธนส์ งบประมาณ ๑๑,๕๐๐ ฟรังก์สวิส สำหรับการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๒ ณ กรุงมะนิลา เป็นค่าล่ามแปล สำหรับการประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรีเพื่อให้มีงบดุลย์ คณะกรรมการบริหารแนะนำให้ยกเลิกการ

ประชุมรัฐสภาประจำปีว่าด้วยองค์การการค้าโลกในปี ค.ศ. ๒๐๐๕ (โดยให้คงการประชุมรัฐสภาว่าด้วยการประชุมองค์การการค้าโลกระดับรัฐมนตรี ณ ชื่องงไว้) ลดเวลาการประชุมสมัชชา วาระ ๒ ของปีจาก ๔ วัน เป็น ๓ วัน งดการโอนเงิน ๖๘,๐๐๐ สวิสฟรังก์ ที่จะนำไปเข้ากองทุนการปฏิบัติงานและอนุญาตให้ถอนเงิน ๕๐,๐๐๐ สวิสฟรังก์ จากกองทุนนี้ ซึ่งจะนำกลับเข้าไปใหม่ในปี ค.ศ. ๒๐๐๖ มีการเรียกร้องให้เลขาธิการสหภาพรัฐสภาหาแหล่งทุนใหม่สำหรับการประชุมคณะกรรมการเพื่อความมั่นคงและความร่วมมือในเมดิเตอร์เรเนียน ครั้งที่ ๔ หรือหาเงินฝากประจำจากที่อื่น เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้เงินจากกองทุนการปฏิบัติงาน

คณะกรรมการบริหารเสนอแนะให้เพิ่มเงินค่าบำรุงหน่วยของสมาชิกสมทบใหม่ และเพิ่มเงินบำรุงหน่วยอีก ๓ เพอร์เซ็นต์ในปี ค.ศ. ๒๐๐๕

คณะมนตรีรับรองงบประมาณดำเนินการของปี ค.ศ. ๒๐๐๕ ตามที่แก้ไขโดยคณะกรรมการบริหาร โดยมีรายจ่ายรวม ๑๐,๓๐๖,๙๑๐ สวิสฟรังก์ และรายจ่ายต้นทุน ๓๕,๐๐๐ สวิสฟรังก์ และรับรองการขอเพิ่มเงินบำรุงหน่วยอีก ๓ เพอร์เซ็นต์

คณะมนตรีรับทราบรายงานเกี่ยวกับกระบวนการทำงานของกลุ่มทำงานโดยกลุ่มทำงานย่อยมีมติเอกฉันท์ว่า ตารางปัจจุบันล้าสมัย และไม่สอดคล้องกับความสามารถของสมาชิกที่จะชำระได้ กลุ่มรู้สึกว่าการค่าธรรมเนียมขั้นต่ำในปัจจุบันอาจสะท้อนถึงสิ่งขัดขวางสมาชิกภาพของรัฐสภาจากประเทศเล็กและอาจลดลงได้ แต่ไม่ต้องการเพิ่มค่าบำรุงหน่วยขั้นสูงสุด ซึ่งมาจากญี่ปุ่นที่มีถึง ๑๒ เพอร์เซ็นต์ นอกจากนี้ ได้เสนอให้ขยายกลุ่มทำงานชุดปัจจุบัน ซึ่งจะประชุมอีกครั้งในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๒ ณ กรุงมะนิลา และรายงานให้คณะมนตรีทราบต่อไป ทั้งนี้ ได้แต่งตั้งนาย R. Verrier จากคิวบา และนายสุรนนท์ เวชชาชีวะ จากไทยเป็นผู้สอบบัญชีภายในของสหภาพรัฐสภา ในปี ค.ศ. ๒๐๐๕

๔. ความร่วมมือกับสหประชาชาติ

คณะมนตรีระบุว่า สหภาพรัฐสภารวมอยู่ในโครงการความร่วมมือในวงกว้างกับสหประชาชาติ โดยรับรองเอกสารที่กำหนดความสำคัญสำหรับระเบียบวาระสหประชาชาติในปีต่อ ๆ ไป และเห็นพ้องว่าสหภาพรัฐสภาควรพยายามมีบทบาทในการเจรจาที่มีขึ้นในสหประชาชาติ โดยเฉพาะผ่านทาง การอภิปรายของคณะกรรมการสามัญทั้งสามคณะ

คณะมนตรีได้อภิปรายประเด็นรายงานที่ประชุมคาร์โคโซที่เคียวหรือในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๐ ณ กรุงเม็กซิโกซิตี ประธานและเลขาธิการสหภาพรัฐสภาได้ประชุมเกี่ยวกับประธานาธิบดีคาร์โคโซ เลขาธิการสหประชาชาติ และประธานรัฐสภาและหัวหน้าคณะผู้แทนหลายคน เพื่อหารือข้อเสนอแนะของที่ประชุมคณะมนตรีรับทราบว่าจะเสนอแนะบางข้อตรงกับจุดมุ่งหมายของสหภาพรัฐสภา เช่น การเรียกร้องให้เสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภาและสหประชาชาติ อย่างไรก็ตาม แม้จะมีการปรับแก้บ้างในรายงานยังคงเสนอแนะให้สหประชาชาติจัดตั้งโครงสร้างรัฐสภาระหว่างประเทศภายในองค์การ

คณะมนตรีรับทราบว่า คณะกรรมาธิการเตรียมการสำหรับการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๒ ยังได้อภิปรายประเด็นปัญหาและตกลงที่จะหารือประธานรัฐสภาทั้งหมดเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกัน ขณะเดียวกันได้สนับสนุนให้ผู้แทนถาวรแห่งประเทศที่เป็นสมาชิกสหภาพรัฐสภา ณ นครนิวยอร์ก ประกันให้สมัชชาใหญ่สหประชาชาติตกลงความเห็นเกี่ยวกับประเด็นนี้ จนกว่าจะถึงการประชุมสมัชชาใหญ่ ครั้งที่ ๖๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยเห็นพ้องว่า ช่องทางที่เหมาะสมที่สุดเพื่อเสนอให้สหประชาชาติทราบ วิสัยทัศน์ของประชาคมรัฐสภาโลก เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับสหประชาชาติผ่านทาง การประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๒ ที่จะจัดขึ้น ณ นครนิวยอร์ก ในเดือนกันยายน ๒๕๔๔

คณะมนตรีรับรองข้อมติที่จะเสนอต่อที่ประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติ ระเบียบวาระว่าด้วยความร่วมมือระหว่างสหประชาชาติกับสหภาพรัฐสภา เป็นสิ่งสำคัญมากที่มีการรับรองข้อมติโดยไม่มี การแก้ไข โดยกำหนดให้การประชุมประธานรัฐสภาโลกที่จะมีขึ้นเป็นการประชุมร่วมของสหประชาชาติกับสหภาพรัฐสภาเพื่อหลีกเลี่ยงความยุ่งยากในการออกวีซ่าให้ผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนมีการเรียกร้องสมาชิกให้ ประเด็นว่าผู้แทนถาวร ณ นครนิวยอร์ก ให้การสนับสนุนร่างข้อมติ

คณะมนตรียังได้รับรองข้อเสนอโครงการ ๒ ประการ เพื่อจัดตั้งคณะกรรมาธิการพิเศษ คณะที่หนึ่งเกี่ยวกับเชื้อเอชไอวีและเอดส์ อีกคณะเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็ก ข้อเสนอทั้งสองหัวข้อจัดเตรียม ร่วมกับ UNAIDS และ UNICEF โดยจะยกปัญหาเหล่านี้ขึ้นมาอีกครั้งในการประชุมคณะมนตรี ครั้งที่ ๑๗๖ ณ กรุงมะนิลา เมื่อแนวคิดเกี่ยวกับการเข้าเป็นสมาชิกและการจัดสรรงบประมาณสำหรับคณะกรรมาธิการ ทั้งสองคณะนี้มีความคืบหน้ามากขึ้น

งานทางการเปิดตัวหนังสือ “อาสาศัมครและการตรากฎหมาย : บันทึกแนวทาง” ซึ่ง ร่วมผลิตโดยสหภาพรัฐสภา UNB และ IFRC และมีขึ้นในระหว่างการประชุมคณะมนตรี โดยที่ประชุมได้รับ ฟังถ้อยแถลงจากบุคคลสำคัญกล่าวคือ นาย Ad de Rdad ผู้ประสานงานบริหารของ UNV และนาย Ibrahim

Ojrean รักษาการเลขาธิการ IFRC สมาชิกต้อนรับการจัดพิมพ์และเข้าถึงบทบาทหลักของอาสาสมัครในการพัฒนาและความผาสุกของสังคม องค์การ หุ้นส่วนสามแห่งรับที่จะสานต่อความร่วมมือและอนุมัติข้อเสนอแนะตามบันทึกแนวทางโดยดำเนินงานร่วมกับรัฐสภาแห่งชาติ

๕. ความร่วมมือกับองค์การอื่น ๆ

คณะมนตรีรับทราบว่าการได้หารือกับผู้แทนของ WSP ระหว่างประเทศและสถาบันสันติภาพระหว่างประเทศ ซึ่งพยายามให้มีความเกี่ยวพันของรัฐสภามากยิ่งขึ้นในการพิจารณางานของหุ้นส่วน

คณะกรรมการการเมืองเรียกร้องประธานและเลขาธิการสหภาพรัฐสภาจัดเตรียมร่างปฏิญญาการประชุมประธานรัฐสภาฉบับที่หนึ่งและเวียนให้สมาชิกทั้งหมดทราบ เพื่อความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ คณะกรรมการจะจัดทำเอกสารสุดท้ายในการประชุมวาระที่ ๓ ที่จะมีขึ้น ณ เมืองลิเบอร์ลี ประเทศคาบอง ระหว่างวันที่ ๑๙ ถึง ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ท้ายที่สุด ประธานรัฐสภาจะออกปฏิญญาร่วมว่าด้วยวิกฤตการณ์ตัวประกันในเบสสันประณามการใช้ความรุนแรงในฐานะที่เป็นเครื่องมือเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเมืองภายนอกในประเทศที่มีความขัดแย้ง คณะมนตรีเห็นควรมอบข้อเสนอในที่ประชุมสร้างสันติภาพที่จะมีขึ้นขององค์การเหล่านั้น เพื่อให้มีผลซึ่งสหภาพรัฐสภาควรสนับสนุนรัฐสภาในสังคมที่อ่อนแอและประเทศภายหลังความขัดแย้งเพื่อเชิญตัวแสดงภายนอกที่สำคัญให้อภิปรายเกี่ยวกับโครงการในด้านความสำคัญที่กำหนดในระดับชาติ

๖. การประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔

คณะมนตรีรับทราบรายงานเกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการเตรียมการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๒

คณะกรรมการการเมืองเตรียมการทบทวนรายงานเกี่ยวกับการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติของรัฐสภาเพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในกิจการระหว่างประเทศและมีมติว่ารายงานสุดท้ายจะเสนอที่ประชุมประธานรัฐสภา ในปี ๒๐๐๕ คณะกรรมการจึงเสนอให้สหภาพรัฐสภาพัฒนากรอบการทำงานกำหนดรูปแบบ และการปฏิบัติเพื่อประชาธิปไตยภายในประเทศ เน้นที่รัฐสภาโดยเฉพาะมีการเรียกร้องให้ประธานสหภาพรัฐสภาจัดตั้งคณะทำงาน ประกอบด้วยสมาชิกรัฐสภาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อจัดเตรียมกรอบการทำงาน ควรเสนอรายงานสถานะต่อที่ประชุมในปี ๒๕๔๘

คณะกรรมการเตรียมการอภิปรายเกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่อยู่ในรายงานที่ประชุมคาร์โตโซ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสหประชาชาติกับประชาสังคม ซึ่งอ้างถึงรัฐสภาโดยเฉพาะ โดยเห็นพ้องว่าการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๒ จะเป็นโอกาสที่ดีสำหรับสหภาพรัฐสภาที่จะเสนอข้อสรุปเกี่ยวกับเรื่องนี้

๗. การประชุมพิเศษ

คณะมนตรี รับทราบผลการประชุมประธานรัฐสภาประเทศเพื่อนบ้านอิรักเกี่ยวกับกระบวนการรัฐธรรมนูญในประเทศอิรัก รับทราบผลการประชุมรัฐสภาในโอกาสการประชุมอังกด์ัต ครั้งที่ ๑๑ การสัมมนาภูมิภาคอาหรับว่าด้วยรัฐสภาและกระบวนการงบประมาณ รวมถึงแง่มุมความเท่าเทียมของหญิงชาย และการประชุมรัฐสภาแอฟริกันว่าด้วยผู้ลี้ภัยในแอฟริกา

๘. รายงานคณะกรรมการ

คณะกรรมการด้านสิทธิมนุษยชนของสมาชิกรัฐสภาได้ถูกจัดตั้งขึ้นในวาระที่ ๑๐๗ ระหว่างวันที่ ๒๖-๓๐ กันยายน ค.ศ. ๒๐๐๔ สมาชิกถาวร (titular members) ที่ร่วมทำงานในคณะนี้ได้แก่ Ms. V. Nedvedov? จากประเทศสาธารณรัฐเช็ก และ Mr. L. Hierro Lopez จากประเทศอูรุกวัย โดยมี Ms. S. Carstairs จากประเทศแคนาดา Ms. M. J. Laloy จากประเทศเบลเยียม และ Ms. Z. Benarous จากประเทศ อัลจีเรีย เข้าร่วมในฐานะสมาชิกสมทบ (Substitute members)

คณะได้พิจารณา ๑๓ คดีได้สวน พร้อมนำคณะผู้แทนจากประเทศที่คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาและนำตัวแทนจากที่เกิดเหตุ คณะฯ พิจารณาตรวจสอบจำนวนทั้งสิ้น ๕๘ คดี ซึ่งเกี่ยวข้องกับ ๒๗ ประเทศ ๑๒ คดี ในจำนวนนี้ถูกเสนอขึ้นมาเป็นครั้งแรก

คณะได้ส่งมอบ ๒๔ คดี ให้แก่มนตรีบริหาร โดย ๑ คดีในจำนวนนั้นถูกเสนอขึ้นมาเป็นครั้งแรก คณะฯ ตัดสินใจผนวกถ้อยแถลงที่นำมาใช้ร่วมกันกับคณะกรรมการว่าด้วยกิจการทางกฎหมายและสิทธิมนุษยชนของสมัชชารัฐสภาแห่งสภายุโรปในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. ๒๐๐๔ ไว้กับข้อมติในคดีของ Mr. V. Gonchar จากประเทศเบลารุส นอกจากนี้ คณะกรรมการได้เสนอรายงานการปฏิบัติการกิจระหว่างวันที่ ๒๘ มีนาคม ถึง ๒ เมษายน ค.ศ. ๒๐๐๔ ในประเทศซิมบับเว ผ่านมติสภา

คณะกรรมการประสานงานการประชุมว่าด้วยความมั่นคงและความร่วมมือในเมดิเตอร์เรเนียน ที่ประชุมได้อภิปรายเกี่ยวกับพัฒนาการของการประชุม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สหภาพรัฐสภาได้รับหนังสือเชิญจากสมัชชารัฐสภายุโรป-เมดิเตอร์เรเนียน ให้ส่งข้อเสนอเพื่อที่จะเข้าร่วมการประชุมสมัชชาในครั้งต่อไปในฐานะผู้สังเกตการณ์

กลุ่มประสานงานบุรุษสตรี พิจารณาธรรมนูญมาตรา 10.3 และ 15.2 (c) เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในสมัชชา ครั้งที่ ๑๑๑ ของคณะผู้แทน ซึ่งเป็นชายหรือหญิงล้วน ที่จะต้องถูกใช้มาตรการลงโทษ โดยมีคณะผู้แทน ๕ คน ได้แก่ ฮังการี คูเวต ซาอุดีอาระเบีย ตุรกี และสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์ นอกจากนี้ ได้พิจารณาการจัดสรรงบประมาณของสหภาพให้กับกิจกรรมที่สนับสนุนความเท่าเทียมของชายหญิง เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการสหภาพรัฐสภาเห็นว่ามีจำนวนหญิงมากกว่า แต่อยู่ในระดับต่ำกว่าชาย ท้ายที่สุดกลุ่มได้จัดการเจรจากับคณะผู้แทนจากซาอุดีอาระเบีย เกี่ยวกับความคืบหน้าในการส่งเสริมสถานภาพสตรีในซาอุดีอาระเบีย ซึ่งมีการพัฒนาแล้ว



การประชุมคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๒๔๓

ในโอกาสการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๑

วันที่ ๒๕, ๒๖ และ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๗

ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส



การประชุมคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๒๔๓ จัดขึ้นในวันที่ ๒๕, ๒๖ และ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๗ โดยมีนาย Sergio Paez Verdugo ประธานสหภาพรัฐสภา และประธานคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา (ชิลี) เป็นประธานการประชุม ผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน ๑๓ คน ประกอบด้วย

- | | |
|--------------------------|---|
| ๑. นาย R. Salles | รองประธานคณะกรรมการบริหาร (ฝรั่งเศส)
หมดวาระเดือนตุลาคม ๒๕๔๘ |
| ๒. นาย H. Al Hadi | กรรมการบริหาร (เลบานอน) หมดวาระเดือนตุลาคม ๒๕๔๙ |
| ๓. นาย J. Jorge | กรรมการบริหาร (บราซิล) หมดวาระเดือนตุลาคม ๒๕๕๐ |
| ๔. นาง J. Fraser | กรรมการบริหาร (แคนาดา) หมดวาระเดือนเมษายน ๒๕๔๙ |
| ๕. นาง K. Komi | กรรมการบริหาร (ฟิลิปปินส์) หมดวาระเดือนเมษายน ๒๕๕๐ |
| ๖. นาย Lu Congmin | กรรมการบริหาร (จีน) หมดวาระเดือนตุลาคม ๒๕๕๐ |
| ๗. นาง M.N. Mensah | กรรมการบริหาร (นามิเบีย) หมดวาระเดือนตุลาคม ๒๕๕๐ |
| ๘. นาย O.F. Natchaba | กรรมการบริหาร (โตโก) หมดวาระเดือนตุลาคม ๒๕๕๐ |
| ๙. นาย F.X. Ole Kaparo | กรรมการบริหาร (เคนยา) หมดวาระเดือนตุลาคม ๒๕๕๐ |
| ๑๐. นาย I. Ostash | กรรมการบริหาร (ยูเครน) หมดวาระเดือนตุลาคม ๒๕๔๙ |
| นาย K. Gbetogbe | เข้าร่วมประชุมแทนในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๗ |
| ๑๑. นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ | กรรมการบริหาร (ไทย) หมดวาระเดือนตุลาคม ๒๕๕๑ |
| ๑๒. นาย M. Eorsi | (อังการี) |
| นาย T. Balsai | เข้าร่วมประชุมแทนในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๗ |
| ๑๓. นาย T. Kawara | (ญี่ปุ่น) |

ผู้ไม่เข้าร่วมการประชุม จำนวน ๓ คน ประกอบด้วย

๑. นาย J. Austin กรรมการบริหาร (สหราชอาณาจักร)
หมดวาระเดือนตุลาคม ๒๕๕๐
๒. นาย M. Al - Saque (คูเวต)
๓. นาง Z. Rios - Montt (กัวเตมาลา)

คณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา ได้พิจารณารับรองและสนับสนุนระเบียบวาระการประชุมสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๑ ที่เสนอโดยคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา นอกจากนี้ คณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภาได้พิจารณาปัญหาด้านงบประมาณและการเงิน สำหรับการพิจารณาเกี่ยวกับประเด็นอื่น ๆ สรุปได้ดังนี้

คณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภาได้ทบทวนสถานการณ์เกี่ยวกับรัฐสภาแองโกลา บุรุนดี สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก ลิเบีย และโซมาเลีย นอกจากนี้ ได้พิจารณาถึงความสำคัญในการเพิ่มจำนวนสมาชิกสหภาพรัฐสภา และได้ทบทวนรายชื่อรัฐสภาที่ยังไม่ได้เป็นสมาชิกสหภาพรัฐสภา พร้อมกันนี้ ได้พิจารณารายงานของนาย J. Austin (สหราชอาณาจักร) และนาง J. Fraser (แคนาดา) เรื่องความพยายามที่น่าสนใจต่อรัฐสภาซึ่งเป็นสมาชิกของสมาคมรัฐสภาแห่งเครือจักรภพ (the Commonwealth Parliamentary Association - CPA) ในการเข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกของสหภาพรัฐสภา

คณะกรรมการบริหารฯ ได้พิจารณาแนวโน้มทางการเงินของสหภาพในระยะยาว และเห็นว่าการเพิ่มเงินอุดหนุนจากสมาชิกอาจจะไม่ใช่แนวทางที่ดี แต่ก็ยอมรับว่า ถ้าสหภาพสนับสนุนวาระการปฏิรูปสหภาพ การเพิ่มเงินอุดหนุนจากสมาชิกอาจจะทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ คณะกรรมการบริหารฯ ยังได้ทบทวนสถานะของผู้สังเกตการณ์ต่าง ๆ ในสมัชชาสหภาพรัฐสภา และได้ลงความเห็นให้ส่งแบบสอบถามให้กับผู้สังเกตการณ์ทั้งหมด เพื่อผลประโยชน์ของผู้สังเกตการณ์ในกิจกรรมของสหภาพ และได้มอบหมายให้เลขาธิการสหภาพรัฐสภาจัดทำรายงานผลจากแบบสอบถามแล้วเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการ บริหารฯ ครั้งต่อไป (ครั้งที่ ๒๔๔)

คณะกรรมการบริหารฯ ให้ความเห็นชอบต่อข้อเสนอที่ว่าสำนักงานเลขาธิการสหภาพรัฐสภา จะเข้าร่วมกับกองทุนบำนาญสำหรับเจ้าหน้าที่ร่วมแห่งสหประชาชาติ (the United Nation Joint Staff Pension Fond - UNJSPF) โดยกำหนดไว้ว่า คณะกรรมการบริหารของ UNJSPF จะต้องเห็นชอบการสมัครเข้าร่วมกองทุนของสหภาพรัฐสภาภายในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๘ ภายใต้การให้สัตยาบันต่อสมัชชาใหญ่สหประชาชาติ คณะกรรมการบริหารฯ มีข้อตกลง ดังนี้

๑) ยอมรับข้อบังคับของ UNJSPF

๒) รับรองข้อบังคับสำหรับเจ้าหน้าที่ใหม่ตามระบบทั่วไปของสหประชาชาติ เรื่องเงินตอบแทน เบี้ยเลี้ยง และผลประโยชน์อื่น ๆ

๓) การสิ้นสุดภาคีสมาชิกของกองทุนบำนาญสำหรับเจ้าหน้าที่สหภาพรัฐสภา (IPU Staff Pension Fund) ให้เป็นไปตามระเบียบสำหรับสมาชิกเจ้าหน้าที่ที่เข้าร่วมใน UNJSPF

๔) กฎระเบียบที่คุ้มครองสิทธิอันชอบธรรมของลูกจ้างของสหภาพ (การแก้ไขข้อบังคับที่มีผลต่อเจ้าหน้าที่และกฎระเบียบที่มีผลต่อระบบสหภาพรัฐสภาภายใต้แนวทางเดียวกับระบบทั่วไปของสหประชาชาติเรื่องเงินตอบแทน เบี้ยเลี้ยง และผลประโยชน์อื่น ๆ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานเลขาธิการสหภาพรัฐสภาก่อน)

คณะกรรมการบริหารฯ ได้พิจารณารายงานของเลขาธิการสหภาพรัฐสภา เรื่อง การดำเนินการจัดตั้งมูลนิธิเพื่อประชาธิปไตยแห่งสหภาพรัฐสภา (Inter-Parliamentary Foundation for Democracy) ซึ่งการดำเนินการอยู่ในขั้นการขอจดทะเบียนการจัดตั้งมูลนิธิภายใต้กฎหมายของสวิตเซอร์แลนด์ก่อนที่จะเริ่มมีผลปฏิบัติการ

เลขาธิการสหภาพรัฐสภาได้แจ้งต่อคณะกรรมการบริหารฯ ว่าได้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ใหม่จำนวน ๗ คน ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ประสานงานประจำสำนักงานผู้สังเกตการณ์ถาวร ณ นครนิวยอร์กจำนวน ๑ คน ผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูลประจำสำนักงานใหญ่ จำนวน ๑ คน และเจ้าหน้าที่ประจำโครงการชั่วคราว จำนวน ๕ คน สำหรับโครงการของสหภาพรัฐสภาในเขตอาบูจา และประเทศไนจีเรีย



ข้อมติการประชุมคณะกรรมการ คณะที่ ๑ ว่าด้วยสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ
ในหัวข้อ บทบาทของรัฐสภาในการสร้างอำนาจทางการเมืองในพหุภาคีในการลดอาวุธ
และลดกำลังทหารจากการเรียกร้องในความมั่นคงระบบใหม่



การประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๑

ตระหนัก ว่าความเสี่ยงในสันติภาพระหว่างประเทศ ความมั่นคงและความปลอดภัย เป็นการเตรียมการที่ไม่สามารถควบคุมได้ และการแพร่กระจายอาวุธและโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาวุธที่มีการทำลายล้างสูง รวมทั้งการขนส่ง

เคลื่อนย้าย ผู้ได้รับบาดเจ็บและทุกขุทรมานโดยผลกระทบที่รุนแรงของอาวุธสงครามและการกระทำการก่อการร้าย

เข้าใจอย่างลึกซึ้ง ถึงผลกระทบของการช่องสุ่มอาวุธในเศรษฐกิจโลก สิ่งแวดล้อมโลก และการพัฒนาที่ยั่งยืนในโลก

เรียกร้อง ให้ทุกประเทศเสริมสร้างความพยายามของภูมิภาคในส่วนของ การเสริมสร้างความมั่นใจในวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความปลอดภัยและความมั่นคง ความสัมพันธ์ในสันติภาพและการเป็นเพื่อนบ้านที่ดี

สนใจ ในกฎบัตรของสหประชาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตราที่ ๒ และมาตราที่ ๒๖

สำนึก ในการปฏิญาณโลกของสิทธิมนุษยชนและข้อตกลงอื่น ๆ ทั้งหมด สนธิสัญญาและสิ่งที่เกี่ยวข้องต่อสิทธิมนุษยชนและเคารพในเกียรติยศมนุษยชน

ตระหนัก ถึงบทบาทที่สำคัญของการประชุมสมัชชาใหญ่สหภาพรัฐสภาและคณะมนตรี ด้านเศรษฐกิจและสังคมในการส่งเสริมความก้าวหน้าของสตรีและความเท่าเทียมกันของเพศ และเรียกร้องให้ตระหนักในข้อมติ ๑๓๒๕ (๒๐๐๐) ของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติว่าด้วยเรื่องสตรี สันติภาพและความมั่นคง

กล่าวย้ำ ถึงความสำคัญของข้อมติที่ยอมรับในสหภาพรัฐสภา ตั้งแต่ปี ๑๙๙๔ ว่าด้วย สันติภาพและความมั่นคงและการลดอาวุธ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในครั้งที่ ๙๑, ๙๓, ๙๔, ๙๖, ๙๘, ๑๐๑, ๑๐๒ และการประชุม ครั้งที่ ๑๐๘ ในการประชุมสมัชชา ครั้งที่ ๑๐๙ และในสมัยพิเศษของการประชุมคณะมนตรีสหภาพรัฐสภาซึ่ง จัดขึ้นในปี ๑๙๙๕

วิตก ว่าการเพิ่มมากขึ้นในการแพร่กระจายอาวุธที่มีการทำลายล้างสูงเป็นเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความกังวลอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่ออาวุธตกอยู่ในมือของรัฐที่ปฏิบัติละเมิดในกฎหมายระหว่างประเทศและข้อตกลงในสัญญา ผู้ปฏิบัติการลับและผู้กระทำการก่อการร้าย การตอบรับข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ที่ ๑๓๗๓ (๒๐๐๑) ว่าด้วยการคุกคามสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นโดยผู้ก่อการร้าย และข้อมติที่ ๑๕๔๐ (๒๐๐๔) ว่าด้วยการไม่แพร่กระจายอาวุธที่มีการทำลายล้างสูง

สนใจ ความสำคัญของการป้องกันจากการกระทำการก่อการร้ายที่มีผลจากการประสบความสำเร็จในข้อบังคับการลดกำลังกองทัพและการเสริมสร้างมาตรการความมั่นใจ

เตือนว่า การแพร่กระจายของอาวุธจำนวนมากตั้งแต่อาวุธขนาดเล็กจนถึงปืนใหญ่ทุกขนาดที่คุกคามความมั่นคงมนุษย์ รวมทั้งระบบการป้องกันตัวที่พกพาได้ (Man-portable Air-defence system : MANPADS) ซึ่งทำให้เกิดการคุกคามที่มากขึ้นสู่การบินพลเรือน ยืนยันในความสำคัญของการควบคุมที่เหมาะสมในอาวุธขนาดเล็กและการอธิบายความต้องการในการใช้มาตรการลงโทษอย่างรุนแรงในการย้ายโอนอย่างผิดกฎหมายในอาวุธขนาดเล็กโดยกลุ่มผู้ก่ออาชญากรรมระหว่างประเทศและผู้กระทำการก่อการร้าย และการกระทำที่ก่อการร้ายที่เป็นกลุ่มและองค์การ

เน้นย้ำ ความสำคัญของอนุสัญญาการจดทะเบียนอาวุธของสหประชาชาติในการส่งเสริมอย่างเปิดเผยและโปร่งใสในกองทัพ และสนับสนุนความเข้มแข็งของการทำงาน

ยกย่อง ประโยชน์ของสัญญาการควบคุมอาวุธ รวมทั้ง สนธิสัญญาลดอาวุธทางยุทธศาสตร์ (Strategic Arms Reduction Treaty : START), สนธิสัญญาว่าด้วยการลดการโจมตีทางยุทธศาสตร์ (the Treaty on Strategic Offensive Reductions : SORT) และสนธิสัญญาว่าด้วยอนุสัญญาต่อต้านกำลังทหารใน ยุโรป (the Treaty on Conventional Armed Forces in Europe : CFE Treaty) สนธิสัญญาไม่แพร่ขยายอาวุธนิวเคลียร์ (the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons : NPT) สนธิสัญญาห้ามอาวุธเคมี (the Chemical Weapons Convention : CWC) และอนุสัญญาว่าด้วยการห้ามในการพัฒนาการผลิตและสะสมอาวุธชีวและชีวพิษ (the Convention on the Prohibition of the Development, Production and Stockpiling of Bacteriological (Biological) and Toxin Weapons and on Their Destruction : BTWC) และหวังว่าจะเป็นสิ่งชี้้นำให้มีการลดกำลังกองทัพร่วมกันและข้อตกลงในการลดอาวุธ

เรียกร้อง ให้เห็นความสำคัญของกฎหมายระหว่างประเทศในช่วงเวลาของการขัดแย้งทางกองทัพ

ตระหนัก ความก้าวหน้าภายใต้ NPT และสนธิสัญญาการรักษาความปลอดภัยและอำนาจพลังงานนิวเคลียร์และสนธิสัญญาของรัฐอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อการผูกมัดในการประชุมที่มีการทบทวนและการขยาย NPT ที่จัดขึ้นโดยสหประชาชาติในปี ๑๙๙๕ และ ๒๐๐๐ พร้อมทั้งมีข้อเสนอแนะต่าง ๆ

การตระหนัก ในบทบาทที่เป็นกุญแจสำคัญของสนธิสัญญาการลดกำลังกองทัพที่ไม่ก่อให้เกิดอาชญากรที่เป็นพหุภาคี เช่น CWC และ BTWC และการเน้นย้ำ ความต้องการที่จะสนับสนุนและเสริมสร้าง NPT ขณะที่ตระหนักว่ามีหนึ่งประเทศต้องตัดสินใจถอนจากสนธิสัญญา

ตระหนักว่า การเข้าใจสนธิสัญญาการต่อต้านการทดสอบนิวเคลียร์ (Nuclear-Test-Ban-Treaty (CTBT) มีบทบาทสำคัญในการลดกำลังนิวเคลียร์ระหว่างประเทศ และการลดการแพร่กระจายอาวุธโดยขึ้นอยู่กับ NPT และการบังคับใช้ CTBT ในการกำจัดอาวุธนิวเคลียร์

การคาดหวัง สรุปรของสนธิสัญญาการตัดปฏิกิริยานิวเคลียร์ของอะตอมที่แยกออกเป็นส่วน ๆ (Fissile Material Cut-off Treaty : FMCT) เพื่อหยุดความสามารถในการผลิตอาวุธนิวเคลียร์และประเทศที่ไม่อยู่ในกลุ่มของ NPT

สนใจ ในความมั่นใจซึ่งกันและกันซึ่งก่อให้เกิดขอบเขตเสรีอาวุธนิวเคลียร์ในภูมิภาค เช่น แอฟริกาใต้, อัฟริกา, เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และละตินอเมริกา

ยกย่อง สัญญาสำหรับการลดกำลังกองทัพในแอนตาร์กติกาและมหาสมุทร เพื่อป้องกันพื้นที่ระบบนิเวศน์วิทยาของโลก

คัดสนใจ ในบทบาทเพื่อป้องกันการเข้าถึงของอาวุธโดยองค์การผู้ก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติและรัฐบาลที่มีความทะเยอทะยาน

สำนึก ความสำเร็จในการลดการแพร่กระจายอาวุธ การควบคุมกองทัพและการสลายกองทัพ

พิจารณา การทำงานที่ลดกำลังอาวุธ สลายกำลังกองทัพและข้อตกลงในการแพร่กระจายอาวุธเป็น หัวข้อการตีความที่เชื่อมโยง ซึ่งเป็นการบั่นทอนประสิทธิภาพ

ตระหนักว่า การร่วมมือทางพหุภาคีเป็นหนทางที่ดีในการสลายกำลังกองทัพและลดการแพร่กระจายอาวุธเป็นการสร้างความเชื่อมั่นและความมั่นคงทั้งในส่วนภูมิภาคและระดับนานาชาติ

เชื่อว่า การต่อรองทางพหุภาคีในการลดอาชญากรรม อำนาจการเมืองในแนวตั้งเพื่อจำกัดการเคลื่อนย้ายเทคโนโลยีทางเคมี ชีววิทยา และอาวุธนิวเคลียร์และจรวด เพื่อป้องกันการแพร่กระจายอาวุธที่ทำลายสูงและการขนส่ง

สัญญาว่า รับผิดชอบในการควบคุมการค้าสินค้า อุปกรณ์และเทคโนโลยี รวมทั้งวัตถุที่มีการใช้ได้สองแบบ ซึ่งสามารถนำมาผลิตอาวุธการทำลายล้างสูงและการขนส่ง และตระหนักว่า สิทธิและความรับผิดชอบของรัฐในการใช้พลังงานนิวเคลียร์ เคมีและชีววิทยาและวัตถุมีพิษเคยมีวัตถุประสงค์เพื่อสันติภาพ

ปฏิญาณ การมีส่วนร่วมของรัฐสภาในกระบวนการสลายกำลังกองทัพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในนิวเคลียร์ เคมีและอาวุธชีวภาพที่มีการทำลายล้างสูง เพื่อแสดงต่อรัฐบาลและเพื่อพิจารณารายละเอียดในงบประมาณทหาร และกระบวนการทำงาน

กระตือรือร้น ที่จะช่วยรัฐสมานานาชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งสหภาพรัฐสภาเพื่อสนับสนุนการควบคุมกองทัพ การจำกัดกำลังทหารและกระบวนการลดการแพร่กระจายอาวุธ

ยืนยัน รัฐบาลแบ่งปันข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกรัฐสภาพบนพื้นฐานของความเชื่อใจซึ่งกันและกัน

๑) เรียกร้องให้รัฐสมานับสนุนอย่างแข็งขันและมีประสิทธิภาพไปยังข้อมติทั้งหมดและข้อเสนอและว่าด้วยสันติภาพ การสลายกำลังกองทัพและความมั่นคงที่ยอมรับในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภาและในการประชุมอื่น ๆ

๒) กระตุ้นให้รัฐสมานานาชาติกระตุ้นให้รัฐบาล เช่น ยอมรับและให้สัตยาบันที่เหมาะสมในการประชุม สนธิสัญญา เพื่อส่งเสริมการลดอาวุธ การควบคุมอาวุธ สลายกำลังกองทัพและเสริมสร้างความมั่นคงระหว่างประเทศ

๓) เรียกร้องให้รัฐบาล รัฐสมานานาชาติและสังคมระหว่างประเทศเพื่อกล่าวถึงปัญหาพื้นฐาน ซึ่งสร้างสิ่งแวดล้อม ซึ่งนำประชาชนไปสู่ความรุนแรงทั้งในระดับปัจเจกบุคคล ระดับชาติและระดับนานาชาติ

๔) เรียกร้องให้การประชุมภายใต้การอุปถัมภ์ของสหประชาชาติมีการประชุมระหว่างประเทศเพื่อต่อต้านการก่อการร้ายเพื่อขจัดปัญหาตึงเครียด

๕) การเชิญทุกประเทศเพื่อเสริมสร้างความสำเร็จในการปลดอาวุธ ควบคุมอาวุธ และการลดการแพร่กระจายเพื่อส่งเสริมการดำรงกระบวนการในอนาคต

๖) เรียกร้องให้สหประชาชาติทำงานใกล้ชิดสหภาพรัฐสภาเพื่อลดการตึงเครียดในการแก้ไขปัญหาการขัดแย้งและต่อต้านการก่อการร้าย

๗) กระตุ้นให้รัฐสมามุ่งประเด็นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ที่ก่อให้เกิดความตึงเครียดระหว่างประเทศ

๘) กระตุ้นให้ชี้ประเด็นไปยังการคุกคามที่ร้ายแรงที่สุดเพื่อความมั่นคงระหว่างประเทศ ยกตัวอย่างเช่น การขัดแย้งระหว่างอาหรับ-อิสราเอล และการขัดแย้งในอิรักและอัฟกานิสถาน สถานการณ์ในพื้นที่ Darfur และ Great Lakes ของแอฟริกา และปัญหาอื่น ๆ ซึ่ง มุ่งประเด็นไปยังการคุกคามที่รุนแรงและต้องการการช่วยเหลือทางการเมืองเป็นการด่วน เพื่อป้องกันการขัดแย้ง

๙) เรียกร้องให้มีความพยายามอย่างยั่งยืนเพื่อฟื้นฟูภายหลังสงคราม ซึ่งอยู่ภายใต้สหประชาชาติ เพื่อที่จะป้องกันการจลาจล การขัดแย้งทางกองทัพ การก่อการร้ายและการไม่เคารพกฎหมาย เพื่อมุ่งไปสู่การก่อตั้งธรรมาภิบาลที่ดีและกฎระเบียบของกฎหมาย

๑๐) เรียกร้องให้รัฐบาลของประเทศและองค์กรทุกภาคีต่าง ๆ ส่งเสริมความพยายาม
การทำงานทุกประเภท รวมทั้งตระหนักถึงความรับผิดชอบในการต่อสู้เพื่อบรรเทาโรคทุกโรคที่เกิดขึ้นจาก
การทำงานและเพื่อปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ

๑๑) ส่งเสริมให้สำนักเลขาธิการสหภาพรัฐสภาและสหประชาชาติส่งเสริมสนับสนุนการ
แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ความร่วมมือกันระหว่างสองสถาบันและระหว่างประเทศสมาชิก

๑๒) เรียกร้องให้ทุกประเทศอดกลั้นจากการใช้กำลังเพียงด้านเดียวในการขาดหายไป
ในข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่เกี่ยวข้อง

๑๓) เรียกร้องให้รัฐสภาปฏิบัติงานระหว่างประเทศอย่างใกล้ชิดในการควบคุมกองทัพ
การแพร่กระจายอาวุธและสนธิสัญญาสลายกองกำลังและข้อมติแห่งสหประชาชาติเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล
ข่าวสารในการปฏิบัติงานและรายงานกลับไปยังการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภาเพื่อกระทำการต่อไป

๑๔) เรียกร้องให้มีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางในการลงทะเบียนของสหประชาชาติในอนุสัญญา
กองทัพ

๑๕) แนะนำให้รัฐสภามีส่วนร่วมในการตัดสินใจว่าด้วยหลักการยุทธศาสตร์ การเสริม
สร้างกองทัพและการวิจัยอาวุธและการพัฒนาหรือการผลิตอาวุธ พร้อมกับกฎบัตรของสหประชาชาติ โดย
ทั่วไปแล้วมีการยอมรับค่านิยมและหลักการในกฎหมายระหว่างประเทศและข้อตกลงระหว่างประเทศ

๑๖) ส่งเสริมให้รัฐสภายอมรับกฎหมายนานาชาติที่เหมาะสมเพื่อควบคุมการส่งออกกองทัพใน
ทุกประเภท การมุ่งไปยังประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีการทำลายล้างสูง เช่น ส่วนประกอบและ
เครื่องแสดง

๑๗) กระตุ้นให้รัฐสภาและรัฐบาลของรัฐที่ยังไม่ได้เซ็นหรือให้สัตยาบัน (CTBT) เพื่อรับ
มาตรการที่จะส่งเสริมการเข้าร่วมอย่างรวดเร็วในการต่อสู้

๑๘) ยืนยันว่าความต้องการให้แข่งขันใน BTWC โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อสร้าง
กระบวนการทางกฎหมายเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริง

๑๙) เรียกร้องให้สหภาพยุโรปและรัฐบาลให้สัตยาบันโดยปราศจากการลังเลในข้อสัญญาที่
ยอมรับเกี่ยวข้องกับสนธิสัญญา CFE, การพิจารณาในความสำคัญของความมั่นคงและความปลอดภัยใน
ยุโรป

๒๐) กระตุ้นให้มีการพัฒนาเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติ
ตามสัญญาอย่างเต็มที่ในข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ๖๘๗ (๑๙๙๑) ไปยังตะวันออกกลาง
ซึ่งควรประกาศเป็นเขตปลอดอาวุธการทำลายล้างสูงและการขนส่ง

๒๑) เรียกร้องทุกรัฐเข้าถึงการประชุม Ottawa ว่าด้วยเรื่องการทำมิใช้อาวุธ การสะสมอาวุธ
การผลิตและการต่อต้านการขนย้ายเหมือนส่วนบุคคล และการทำลาย พร้อมกับการแก้ไขการทูต II ใน

อนุสัญญาว่าด้วยเรื่องการห้ามหรือการจำกัด เชื้อมรด การใช้อาวุธซึ่งเชื่อว่าทำให้เกิดการบาดเจ็บหรือมีผลกระทบที่เกิดจากการขาดการพิจารณา

๒๒) เรียกร้องให้พรรคของรัฐเข้าร่วมในอนุสัญญา Ottawa ระดับสูงในการทบทวนการประชุม ครั้งที่ ๑ ซึ่งจัดในเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม ๒๐๐๔ ณ ไนโรบี และเพื่อเตรียมและเสนอในการประชุมนานาชาติมีแผนการเพื่อการโยกย้ายทุนระเบิดและกิจกรรมให้การช่วยเหลือเหยื่อในปีที่จะถึงนี้

๒๓) เรียกร้องให้ทุกรัฐเข้าถึงการทูตเพื่อต่อต้านการผลิตและต่อต้านอาวุธปืนขนาดเล็ก ส่วนประกอบและกระสุน ดินระเบิด ในการประชุมสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมที่เป็นองค์การข้ามชาติเพื่อการนำเข้ามาใช้ในการต่อสู้

๒๔) เรียกร้องให้รัฐบาลเพิ่มการสนับสนุนองค์การพลังงานอะตอมระหว่างประเทศ (IAEA : International Atomic Energy Agency) และเพื่อต่อรองและการเข้าใจในสัญญาการรักษาความปลอดภัย พร้อมทั้งเพิ่มการทูตและเพิ่มการจัดการด้านความปลอดภัยในอาวุธนิวเคลียร์

๒๕) สนับสนุนคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ และองค์การพลังงานอะตอมระหว่างประเทศ (IAEA) เพื่อตรวจตราระบบทางการเมืองของทุกรัฐที่ต้องสงสัยว่ามีเงื่อนไขในจุดประสงค์เพื่อการเข้าครอบครองอาวุธทำลายล้างสูงโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาวุธนิวเคลียร์

๒๖) เรียกร้องเพิ่มเติมให้ทุกประเทศเพิ่มความพยายามในการปฏิบัติตามสัญญาในข้อมติคณะมนตรีความมั่นคง ๑๕๔๐ (๒๐๐๔) และข้อมติของการประชุมสมัชชาแห่งสหประชาชาติ ๕๘/๔๘ เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของอาวุธทำลายล้างสูงและการขนส่งและการมีนโยบายที่แข็ง เพื่อป้องกันการขนย้ายโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ก่อการร้าย อุปกรณ์และเทคโนโลยีซึ่งใช้ในการแพร่กระจายอาวุธ

๒๗) กระตุ้นรัฐสภาเพื่อแก้ไขกฎหมายให้รัฐบาลรับผิดชอบเมื่ออนุญาตให้อาวุธรั่วไหลไปสู่ผู้ก่อการร้ายและกลุ่มผู้ก่ออาชญากรรมและการห้ามการรั่วไหลของอาวุธนี้

๒๘) กระตุ้นให้ทุกประเทศที่เซ็นสัญญาการเปิดน่านฟ้าเพื่อส่งเสริมว่าเป็นการนำมาใช้ในการรักษาความปลอดภัยเพื่อต่อต้านการจู่โจมกระชั้นชิดและเป็นการสร้างความเชื่อมั่นซึ่งกันและกัน

๒๙) เรียกร้องให้รัฐสภาสนับสนุนการปฏิบัติตามสัญญาในสัญญาแอนตาร์กติก และสัญญาว่าด้วยการห้ามที่ตั้งปืนใหญ่ของอาวุธนิวเคลียร์และอาวุธที่มีการทำลายล้างสูง ในกันทะเลมหาสมุทรและพื้นมหาสมุทรและดินชั้นล่างสุด (สนธิสัญญามหาสมุทร) และสนธิสัญญาว่าด้วยหลักการปกครองกิจกรรมของรัฐในการระเบิดและการใช้อวกาศ รวมทั้งพระจันทร์และกลุ่มน่านฟ้าอื่น ๆ

๓๐) เรียกร้องให้รัฐบาลหยุดการต่อรองทางพหุภาคีเพื่อลงมติในอนุสัญญาประกอบสนธิสัญญาว่าด้วยหลักการปกครองกิจกรรมของรัฐในการระเบิดและการใช้อวกาศ รวมทั้งพระจันทร์และกลุ่มน่านฟ้าอื่น ๆ การห้ามกระจายอาวุธในอวกาศ

๓๑) เรียกร้องให้สหประชาชาติมีความพยายามในการปฏิบัติตามสัญญาในแผนการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันต่อสู้อ และการขูดรากถอนโคน การค้าที่ผิดกฎหมายในอาวุธขนาดเล็กและอาวุธขนาดเบา ตามเกณฑ์ เพื่อร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดกับสหภาพรัฐสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประชุม Biennial เดือนกรกฎาคม ๒๕๔๘ เพื่อทบทวนการปฏิบัติตามสัญญาแผนการปฏิบัติการ

๓๒) กระตุ้นให้ทุกภูมิภาคนครองค์กิจกรรมสำหรับการลดและการควบคุมการค้าอาวุธขนาดเล็ก

๓๓) ยืนยันถึงบทบาทที่สำคัญของสตรีและองค์การสตรีในการสร้างสันติภาพ ข้อมติในความสามัคคี สังคมและครอบครัวที่ไม่มีความก้าวร้าวตั้งอยู่บนพื้นฐานค่านิยมมนุษยชาติ

๓๔) กระตุ้นให้วิสัยทัศน์ที่มีการเลือกของการป้องกันการขัดแย้งพื้นฐานในระดับรากหญ้า และระดับสังคม และเรียกร้องให้รัฐสร้างสังคมที่มืองค์การสตรีและองค์กร NGO และการสร้างมูลนิธิมนุษยชนนานาชาติ

๓๕) แนะนำว่าสหประชาชาติควรเสริมสร้างความร่วมมือที่เข้มแข็งกับสหภาพรัฐสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลดกองกำลังอาวุธในแผนปฏิบัติการชาย-หญิง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมสร้างความมั่นคง การให้ข้อมูลและการทำงานในการลดอาวุธในอนาคต

๓๖) แนะนำว่าสหภาพรัฐสภาผ่านไปยังสมาชิกรัฐสภาให้สนับสนุนการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติและเศรษฐกิจและข้อมติคณะมนตรีสังคมว่าด้วยกับข้อมติ ๑๓๒๕ (๒๐๐) ของคณะมนตรีความมั่นคงว่าด้วยเรื่องสตรี สันติภาพ และความมั่นคง ซึ่งพิจารณาและให้คำแนะนำในเรื่องสตรีและสงครามซึ่งอยู่ในแผนปฏิบัติการ Beijing ๑๙๙๕

๓๗) เรียกร้องให้รัฐสภาเสริมสร้างความเชื่อมั่นในสถาบันนิติบัญญัติให้สอดคล้องกับธรรมนูญของศาลอาญาระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรวมของบทบัญญัติทางกฎหมายในการแทรกแซงทางอาชญากรรมที่กระทำการต่อต้านสตรี

๓๘) สนับสนุนการเข้าถึงสตรีให้เพิ่มมากขึ้นในการสื่อสารและเครื่องมือสื่อสารเพื่อที่จะเผยแพร่ ข้อมูลที่ต่อต้านความขัดแย้งไปอย่างกว้างขวาง

๓๙) แนะนำการพัฒนาทางพหุภาคีในระดับโลกและภูมิภาคเพื่อเป็นการเริ่มต้นให้สตรีมีบทบาทในการป้องกันและข้อมติในการขัดแย้งโดยความร่วมมือของสหภาพรัฐสภาในบทบาทที่สำคัญด้วยการมีส่วนร่วมของสหภาพรัฐสภา

การเลือกหัวข้อในการประชุมคณะกรรมการ คณะที่ ๑ ในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๒ และสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๓ ได้มีการประชุมสำนักคณะกรรมการ คณะที่ ๑ ในวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๗ โดยมีนาย E. Menem เป็นประธาน ได้พิจารณาข้อเสนอที่เสนอโดยสมาชิกสหภาพรัฐสภาในหัวข้อที่จะอภิปรายในการประชุมคณะกรรมการ คณะที่ ๑ ในการประชุมสมัชชา

สหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๒ และ ๑๑๓ ซึ่งจะเป็นหัวข้อที่ได้รับการสนใจเป็นพิเศษจากสหภาพ จากความคิดเห็นจากการร่วมมือของสหประชาชาติ สำนักได้มีมติมี ๒ หัวข้อ และมีผู้สมัครการเป็นผู้ร่วมกล่าวเสนอรายงานในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๒ คณะกรรมาธิการได้ยอมรับในข้อเสนอในวาระของการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๒ ในหัวข้อ “บทบาทของรัฐสภาในการเสริมสร้างกระบวนการทำงานด้านความยุติธรรม และการพิพากษาอาชญากรรมสงคราม อาชญากรรมที่ต่อต้านเผ่าพันธุ์มนุษย์ การทำลายล้างเผ่าพันธุ์มนุษย์และการก่อการร้ายเพื่อหลีกเลี่ยงการได้รับนิรโทษ

สำหรับการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๓ คณะกรรมาธิการมีฉันทามติในหัวข้อการตกลงร่วมกัน และการร่วมมือกันของรัฐสภาและสื่อเพื่อเสนอความคิดเห็นต่อสาธารณชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเคารพในความขัดแย้งในกองทัพและการต่อต้านการก่อการร้าย ซึ่งหัวข้อนี้ได้รับการยอมรับในการประชุมสมัชชาใหญ่



ข้อ ๒ มติข้อมติการประชุมคณะกรรมการ คณะที่ ๒ บทบาทของรัฐสภาในการคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพ



ที่ประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๑

บททวน

- อนุสัญญาการคุ้มครองพันธุ์พืชระหว่างประเทศ ปี ๒๔๙๔
(International Plant Protection Convention, 1951)
- อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ที่เต็มไปด้วยน้ำในฐานะเป็นความสำคัญระหว่างประเทศเท่ากับการอยู่อาศัยของสัตว์น้ำ ปี ๒๕๑๔
(Convention on Wetlands of International Importance Especially as Waterfowl Habitat (the Ramsar Convention on Wetland), 1971)
- ปฏิญญาการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมทางด้านมนุษย์ ปี ๒๕๑๕
(Declaration of the United Nations Conference on Human Environment, 1972)
- อนุสัญญาการคุ้มครองวัฒนธรรมโลกและมรดกทางธรรมชาติ ปี ๒๕๑๕
(Convention concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage, 1972)
- อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศด้านพันธุ์กรรมที่อันตรายของสัตว์ป่าและพืชพันธุ์ท้องถิ่น ปี ๒๕๑๖
(Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora, 1973)
- อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองด้านพันธุ์กรรมการเคลื่อนย้ายสัตว์ป่า ปี ๒๕๒๖
(Convention on the Conservation of Migratory Species of Wild Animals, 1979)

- การจัดตั้งคณะทำงานแห่งสหประชาชาติด้านประชากรพื้นเมือง ปี ๒๕๒๕
(Establishment of the United Nations Working Group on Indigenous Population, 1982)
- กฎบัตรสากลด้านธรรมชาติ ปี ๒๕๒๕
(World Charter for Nature, 1982)
- อนุสัญญาว่าด้วยกฎหมายทางทะเลแห่งสหประชาชาติ ปี ๒๕๒๕
(United Nations Convention on the Law of the Sea, 1982)
- การรับรองสากลว่าด้วยแหล่งพืชพันธุกรรม ปี ๒๕๒๖ (ต่อมาเปลี่ยนเป็นสนธิสัญญาว่าด้วยแหล่งพืชพันธุกรรมสากล ปี ๒๕๔๔)
(International Undertaking on Plant Genetic Resources, 1983 superseded by the International Treaty on Plant Genetic Resources, 2001)
- รายงานของคณะกรรมการระหว่างประเทศว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา "อนาคตของพวกเรา" ปี ๒๕๒๐
- อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีววิทยา ปี ๒๕๓๕
(Convention on Biological Diversity, 1992)
- ปฏิญญาริโอว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา ปี ๒๕๓๕
(Rio Declaration on Environment and Development, 1992)
- พิธีสาร Cartagena ว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพภายใต้อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีววิทยา ปี ๒๕๔๓
(Cartagena Protocol on Biosafety to the Convention on Biological Diversity, 2000)
- แผนสนับสนุนการประชุมสุดยอดว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน ปี ๒๕๔๕
(Plan of Implementation of the World Summit on Sustainable Development, 2002)

ทบทวนเพิ่มเติม

- อนุสัญญาแห่งคณะมนตรียุโรปว่าด้วยการคุ้มครองสภาพป่าและการกลายเป็นทะเลทรายแห่งยุโรป ปี ๒๕๒๒
(Council of Europe Convention on the Conservation of European Wildlife and Natural Habitats, 1979)

- คณะกรรมาธิการเศรษฐกิจแห่งสหประชาชาติ เพื่ออนุสัญญาว่าด้วยการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมในเขตชายแดน ปี ๒๕๓๔ และพิธีสารของอนุสัญญาว่าด้วยการประเมินด้านสิ่งแวดล้อมตามแผนยุทธศาสตร์ ปี ๒๕๔๖
(United Nations Economic Commission for Europe Convention on Environmental Impact Assessment in a Transboundary Context, 1991, and its Protocol on Strategic Environmental Assessment, 2003)
- คณะกรรมาธิการเศรษฐกิจแห่งสหประชาชาติ เพื่ออนุสัญญาแห่งยุโรปว่าด้วยการเข้าถึงข้อมูลการเข้าร่วมกระบวนการตัดสินใจของภาคประชาชน และการเข้าถึงการพิจารณาในประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม ปี ๒๕๔๑
(United Nations Economic Commission for Europe Convention on Access to Information, Public Participation in Decision-Making and Access to Justice in Environmental Matters, 1998)

ระลึกว่า ความหลากหลายทางชีวภาพ - การเปลี่ยนแปลงภายในและระหว่างพันธุกรรมที่มีชีวิตและระบบนิเวศที่พันธุกรรมอาศัยอยู่ เป็นปัจจัยสำคัญต่อการฟื้นฟูสภาพโลกและพันธุกรรมที่อาศัยระบบนิเวศตามที่มนุษย์รับรู้

ตระหนักว่า ความเข้าใจทั่วไปที่พัฒนาขึ้นในประเด็น “ความหลากหลายทางชีวภาพ” อย่างที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีววิทยาจะทำให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติอย่างสูงในยุทธศาสตร์การคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

ยอมรับ ภารกิจของสหภาพการคุ้มครองโลก (World Conservation Union - IUCN) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสถานะของความหลากหลายทางชีวภาพโลก

ระลึกว่า การคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพเป็นสิ่งที่ต้องเร่งดำเนินการก่อนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งเป็นความพยายามที่มีความสำคัญเท่ากับการลดความยากจน ความปลอดภัยด้านอาหาร การจัดหาหน้าสะอาด พลังงานทางชีวภาพ การคุ้มครองดินและสุขอนามัยของมนุษย์

เน้น ความสำคัญของการรักษาพื้นดิน เช่นเดียวกับการรักษาเขตพื้นที่ทางชีวภาพ รวมถึงเขตพื้นที่ทางชีวภาพตามแนวชายแดน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีววิทยา

ยอมรับ บทบาทของแนวทางขององค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization - UNESCO) และโครงการเขตพื้นที่ทางชีวภาพ กลยุทธ์สำหรับการรักษาเขตพื้นที่ทางชีวภาพ เพื่อส่งเสริมการคุ้มครองและการใช้ประโยชน์ของความหลากหลายทางชีวภาพที่ยั่งยืน

ทบทวนว่า อัตราการสูญเสียทางชีววิทยา แสดงถึงการสูญพันธุ์ที่มีความสำคัญอันดับแรก ซึ่งเกิดจากการกิจกรรมของมนุษย์ในประวัติศาสตร์โลก

ระลึกว่า อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีววิทยาเป็นกลไกระหว่างประเทศที่สำคัญในการย้ำเน้นการคุ้มครองและการใช้ประโยชน์ของความหลากหลายทางชีวภาพที่ยั่งยืน

บันทึกว่า อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีววิทยา ยังไม่ได้รับถึงสาเหตุสำคัญของการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพอย่างชัดเจน รวมถึงแนวทางการเจริญเติบโตของประชากรโลก การผลิตและการบริโภคที่ไม่ยั่งยืน

บันทึกต่อไปว่า การคุกคามความหลากหลายทางชีวภาพที่ชัดเจนที่สุด ซึ่งเป็นผลมาจากการกิจกรรมของมนุษย์ คือ การสูญเสียนและการเสื่อมลงของที่ทำกิน การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิประเทศ ความแตกต่างของพันธุกรรม การแสวงหาผลประโยชน์ และมลภาวะเป็นพิษ

ตระหนักว่า ภายใต้อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีววิทยา ประเทศต่าง ๆ มีอำนาจอธิปไตยเหนือแหล่งทรัพยากรทางชีววิทยา

ย้ำเน้นว่า ในด้านเขตชายแดน การจัดการด้านแหล่งทรัพยากรทางธรรมชาติ การคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพ และความสมดุลทางระบบนิเวศวิทยา ต้องการการพิจารณาาร่วมกัน และความร่วมมือและการประสานงานเต็มรูปแบบระหว่างประเทศเพื่อนบ้านภายใต้กรอบงานด้านกฎหมายทั้งในระดับระหว่างประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับทวีป

ทบทวน ข้อผูกพันภายใต้การประชุมสุดยอดว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (World Summit on Sustainable Development) และการประชุมสำหรับประเทศภาคีสมาชิกของอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีววิทยา ครั้งที่ ๖ (Sixth conference of the Parties to the Convention on

Biological Diversity) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ ในการลดอัตราการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพภายในปี ๒๕๕๓

ทบทวนต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เกี่ยวกับแผนงาน เรื่อง การคุ้มครองพื้นดินซึ่งรับรอง โดยที่ประชุมสำหรับประเทศภาคีสมาชิกของอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีววิทยา ครั้งที่ ๗

ทบทวนต่อไปว่า การคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพจะต้องรวมความถึงความพยายาม การคุ้มครองพื้นดิน และความพยายามในการคุ้มครองพื้นดินนั้นจะเป็นการสกัดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

บันทึกว่า สินค้าและการบริการซึ่งจัดการโดยระบบนิเวศจะไม่ถูกนำไปเกี่ยวข้องกับระบบ ทางเศรษฐกิจตามอนุสัญญา

ทบทวน วรรคที่ ๔๔ (r) ของแผนสนับสนุนการประชุมสุดยอดว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการทำงานร่วมกันและการสนับสนุนกันและกันระหว่างอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีววิทยาและนโยบาย และข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศขององค์การการค้าโลก (World Trade Organization-WTO)

พิจารณา ถ้อยแถลงด้านนโยบาย ซึ่งรับรองในวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ในการประชุม ระดับสูงของคณะกรรมการการช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาขององค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา ในเรื่องความสำคัญของอนุสัญญาริโอ ที่มีส่วนในกิจกรรมความร่วมมือเพื่อการพัฒนา

ทบทวน การมีผลบังคับใช้ของพิธีสาร Cartagena ว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพภายใต้อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีววิทยา

ยืนยันอีกครั้งว่า การแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรมและเสมอภาคซึ่งเกิดจากการใช้ ประโยชน์ของแหล่งทรัพยากรทางพันธุกรรม เป็นวัตถุประสงค์ส่วนกลางอย่างหนึ่งของอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีววิทยา

เกี่ยวข้องว่า ระบบเชิงพาณิชย์ของความหลากหลายทางชีวภาพ อาจจะมีอันนำความ สัมพันธ์ที่ไม่เสมอภาคทางประวัติศาสตร์ระหว่างกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วกับกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา (รวม

ถึงประเทศที่มีป่าเขตร้อน) และ ตระหนักว่า การประชุมสำหรับประเทศภาคีสมาชิกภายใต้อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีววิทยา เป็นเวทีพิจารณาประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ และสนับสนุนการพิจารณาหามาตรการที่สามารถดำเนินการได้และเสมอภาค

บันทึกว่า ข้อกำหนดของแหล่งทรัพยากรทางพันธุกรรมและความรู้ทางจารีตประเพณีมีข้อจำกัด ซึ่งจะต้องป้องกันการใช้ประโยชน์ในทางที่ผิด โดยการประสานความร่วมมือพหุภาคี และเพื่อย้ำเน้นข้อบกพร่องเหล่านั้น จะต้องสนับสนุนและพัฒนาโลกที่มีอยู่แล้ว รวมถึงการบัญญัติกฎหมายแห่งชาติ ข้อเสนอ เรื่อง การเข้าถึงแหล่งทรัพยากรทางพันธุกรรมและการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรมและเสมอภาค ซึ่งเกิดจากการใช้ประโยชน์ (รับรองโดยที่ประชุมสำหรับประเทศภาคีสมาชิกภายใต้อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีววิทยา) และสนธิสัญญาว่าด้วยแหล่งทรัพยากรของพืชพันธุกรรมเพื่อการบริโภค และการเกษตร

สังเกตว่า ขณะที่มีบางประเทศต้องการความช่วยเหลือเพื่อความปลอดภัย โดยการกำหนดมาตรการต่าง ๆ และปัจจัยของความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น การรับรองของธนาคารเมล็ดพันธุ์พืชแต่มีเพียง ๑๐ ประเทศเท่านั้นที่เรียกร้องการบริการของสถาบันแหล่งทรัพยากรของพืชพันธุกรรมระหว่างประเทศ (International Plant Genetic Resources Institute)

บันทึกด้วยความวิตก ถึงผลกระทบอย่างรุนแรงที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ที่มีต่อความหลากหลายทางชีวภาพของน้ำภายในประเทศและมหาสมุทรซึ่งขึ้นอยู่กับเขตอำนาจตามกฎหมายของรัฐบาลแต่ละประเทศ

ย้ำเน้น ความสำคัญของการประเมินเกี่ยวกับผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่ชัดเจนและแม่นยำ ก่อนที่จะกำหนดโครงการซึ่งอาจจะมีผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ

ยอมรับ ความสำคัญของการเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดระหว่างปัญหาความหลากหลายทางสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อให้เกิดความมั่นใจในสุขภาพชีวิตสำหรับอนุชนในปัจจุบันและอนาคต

เกี่ยวข้องว่า ผู้นำโลกซึ่งให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกในทางการเมืองต่อความหลากหลายทางชีวภาพแล้ว จะต้องให้ความสำคัญต่อองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (the United Nations Environment Programme - UNEP) เป็นต้น

เกี่ยวข้องต่อไป เกี่ยวกับข้อบกพร่องของข้อควรพิจารณาทั่วไประหว่างประเทศเกี่ยวกับความสำคัญของการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพสำหรับประชาชนโดยรวม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา

๑. เรียกร้อง ประเทศซึ่งยังไม่ได้ร่วมให้สัตยาบันหรือเข้าเป็นภาคีต่ออนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีววิทยา และพิธีสาร Cartagena ว่าด้วยความปลอดภัยทางชีววิทยา รวมถึงสนธิสัญญา ที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพและข้อตกลงซึ่งรับรองในระดับระหว่างประเทศและระดับภูมิภาค
๒. เรียกร้อง ภาครัฐให้มึบทบาทมากยิ่งขึ้นในการสนับสนุนอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีววิทยา เพื่อให้บรรลุผลประโยชน์ตามที่กำหนดโดยการประชุมสุดยอดว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อลดอัตราความสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ในปี ๒๕๕๓
๓. กระตุ้น ภาครัฐให้การสนับสนุนข้อตกลงที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีววิทยา ทั้งในระดับระหว่างประเทศและระดับภูมิภาค และให้พัฒนาการประสานความร่วมมือเพื่อพิจารณาหาวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาร่วมกัน
๔. แนะนำว่า ทุกประเทศควรสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศในภูมิภาค เพื่อแบ่งปันแหล่งทรัพยากรตามเขตชายแดน เพื่อผลประโยชน์ของการคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพ โดยการแบ่งปันแลกเปลี่ยนข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครอง และการรักษาแหล่งทรัพยากร
๕. เรียกร้อง บทบาทการประสานงานร่วมกันของประเทศต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองการโยกย้ายถิ่นฐาน ตามเขตชายแดน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การคุ้มครองพื้นที่ทางชีวภาพตามเขตชายแดน เพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงพหุภาคีและทวิภาคี และขอแนะนำตามพันธะผูกพันทางกฎหมายที่ประเทศนั้น ๆ เป็นภาคีสมาชิก
๖. กระตุ้น ประเทศต่าง ๆ เหล่านี้ให้แจ้งและปรึกษากับประเทศอื่น ๆ เกี่ยวกับโครงการที่อาจจะส่งผลกระทบต่อแหล่งทรัพยากรตามธรรมชาติ และเพื่อให้มั่นใจว่าก่อนจะมีการสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ได้มีการประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมจนเป็นที่เข้าใจแล้วตามมาตรฐานการประเมินถึงผลกระทบตามเขตชายแดน
๗. กระตุ้น ภาครัฐให้เพิ่มความพยายามในการสนับสนุนแผนงานเกี่ยวกับการคุ้มครองพื้นดิน โดยกำหนดให้ปี ๒๕๕๓ เป็นปีแห่งการคุ้มครองพื้นที่ทางบก และปี ๒๕๕๔ เป็นปีแห่งการคุ้มครองพื้นที่ทางทะเล ซึ่งเป็นการจัดการที่มีประสิทธิภาพ และตามระบบนิเวศวิทยาตามระบบการคุ้มครองพื้นดินทั้งในระดับชาติและระดับภูมิภาค

๘. แนะนำว่า ภาครัฐจะต้องตระหนักเกี่ยวกับการเพิ่มขึ้นของประชากรโลกและรูปการผลิดและการบริโภคที่ไม่ยั่งยืน ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ
๙. กระตุ้น ภาครัฐให้ย้ำเน้นกลไกที่ทำให้เกิดการสูญเสียทางความหลากหลายทางชีวภาพโดยการพิจารณาหาแนวทางและการประสานงานร่วมกันเพื่อลดความสูญเสียจากการโยกย้ายถิ่นฐานและการเสื่อมลง โดยการตรวจสอบและกำจัดพันธุกรรมที่เป็นศัตรูและโดยการย้ำเน้นถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิประเทศด้วยการสนับสนุนอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีววิทยา อนุสัญญารอบงานว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิประเทศแห่งสหประชาชาติและพิธีสารเกียวโต รวมทั้งข้อตกลงระหว่างประเทศอื่น ๆ
๑๐. แนะนำว่า ทุกประเทศจะต้องให้การคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศตนเอง โดยใช้แนวทางที่เหมาะสม และขอแนะนำจากสถาบันแหล่งทรัพยากรพืชพันธุ์ระหว่างประเทศ
๑๑. เรียกร้อง ภาครัฐให้เพิ่มบทบาทโดยภาพรวมมากยิ่งขึ้นในการสนับสนุนอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีววิทยา ผ่านแผนงานและภารกิจที่มีอยู่แล้ว รวมทั้งกิจกรรมระหว่างประเทศ โดย
- สนับสนุนวิธีการตามระบบนิเวศซึ่งได้รับการพัฒนาจากอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีววิทยา ซึ่งเป็นหลักการสำคัญสำหรับการจัดการเกี่ยวกับพื้นดิน น้ำ และแหล่งทรัพยากรที่ยังมีอยู่ เพื่อสนับสนุนการคุ้มครองและการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนในแนวทางที่เสมอภาค
 - ผสมผสานวัตถุประสงค์ของการคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพในทุกภาค รวมทั้งภาคเกษตร การประมง การจัดการป่าไม้ การจัดการน้ำ การท่องเที่ยว และการขนส่ง
๑๒. กระตุ้น ภาครัฐให้รับรองการจัดตั้งระบบระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเข้าถึงแหล่งทรัพยากรทางพืชพันธุ์ และการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรมและเสมอภาค
๑๓. กระตุ้นต่อไป ภาครัฐให้ประสานความร่วมมือในการคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพ และเชื่องค้การระหว่างประเทศ และประเทศที่พัฒนาแล้วให้มืบทบาทที่เป็นรูปธรรมในการให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการสร้างศักยภาพให้กับประเทศกำลังพัฒนา
๑๔. กระตุ้น ภาครัฐให้พิจารณาอย่างรอบคอบในนโยบายด้านการค้าที่มีต่อวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีววิทยา และพิธีสาร Cartagena ว่าด้วย

ความปลอดภัยทางชีวภาพ ทบทวนวัตถุประสงค์ของการสนับสนุนข้อตกลงว่าด้วยการคุ้มครองทางการค้า และสิ่งแวดล้อมเพื่อให้บรรลุผลของการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑๕. เรียกร้อง ประเทศภาคีและภาคีรัฐให้เสริมสร้างความพยายามให้เข้มแข็งในทุกระดับเพื่อการสนับสนุนอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีววิทยา และพิธีสาร Cartagena ว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผ่านการกำหนดแหล่งทรัพยากรมนุษย์ การเงิน และวิชาการทั้งในประเทศพัฒนาแล้วและกำลังพัฒนา
๑๖. เรียกร้องต่อไป ภาคีรัฐให้พัฒนาและประสานความร่วมมือให้ลดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ในพื้นที่ทางมหาสมุทรและทะเลโดยเป็นอำนาจของประเทศนั้น ๆ
๑๗. เรียกร้องต่อไป รัฐสภาให้มีบทบาทโดยมีวัตถุประสงค์ที่ :
 - การเข้าถึงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมโดยเกี่ยวเนื่องกับการจัดการระบบนิเวศวิทยา การประสานค่านิยมทางเศรษฐกิจและสังคมเกี่ยวกับสินค้า และการบริการทรงความหลากหลายทางชีวภาพ ในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านการเงิน นโยบาย แผนงานและแหล่งทรัพยากรของชาติ
 - การพัฒนาโลกทางเศรษฐกิจและสังคมที่เหมาะสมและเหมาะสมสำหรับประเทศ เพื่อสนับสนุนการคุ้มครองและการใช้ประโยชน์ทางความหลากหลายทางชีวภาพที่ยั่งยืน การสนับสนุนปัจจัยในระดับท้องถิ่นซึ่งมีอิทธิพลต่อความหลากหลายทางชีวภาพ
 - การจำกัดและลดนโยบายและการปฏิบัติการที่ก่อให้เกิดกลไกที่จะนำไปสู่การสูญเสียหรือการเสื่อมโทรมทางความหลากหลายทางชีวภาพ
 - การปรับปรุงและพัฒนาแผนงานในทางกฎหมายที่สำคัญ ซึ่งเกี่ยวข้องต่อการรักษาและการใช้ประโยชน์ทางความหลากหลายทางชีวภาพที่ยั่งยืน
 - การสนับสนุนกลไกที่จำเป็นเพื่อให้องค์กรภาคประชาสังคมและกลุ่มที่มีความสนใจมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ
 - การเพิ่มองค์ความรู้ ความเข้าใจ และข้อควรตระหนักระหว่างภาคประชาสังคม และผู้มีอำนาจตัดสินใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการคุ้มครองและการใช้ประโยชน์ทางความหลากหลายทางชีวภาพที่ยั่งยืน รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างความเจริญทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทางสังคม
๑๘. รับรอง ที่จะให้มีการพัฒนาความร่วมมือทางรัฐสภาระหว่างประเทศ เพื่อสนับสนุนความเป็นหุ้นส่วนระหว่างประเทศในการส่งเสริมการคุ้มครองและการใช้ประโยชน์ทางความหลากหลายทางชีวภาพที่ยั่งยืน

๑๙. แนะนำว่า คณะกรรมาธิการชุดเฉพาะที่จัดตั้งขึ้นเพื่อกิจการด้านสิ่งแวดล้อมในรัฐสภา ซึ่งปัจจุบันกรรมาธิการชุดดังกล่าวไม่มีปรากฏแล้ว ได้ย้ำเน้นถึงการคุ้มครอง และการใช้ประโยชน์ทางความหลากหลายทางชีวภาพที่ยั่งยืน
๒๐. เรียกร้อง ภาครัฐให้เสริมสร้างองค์การการอำนวยความสะดวกทางสิ่งแวดล้อมโลกให้เข้มแข็ง
๒๑. แนะนำว่า ภาครัฐต้องกำกับดูแลและจัดทำรายงานเกี่ยวกับการดำเนินกิจการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในปี ๒๕๕๓ สำหรับการลดการสูญเสียทางความหลากหลายทางชีวภาพ
๒๒. เรียกร้อง ภาครัฐให้สนับสนุนการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ รวมทั้งการเพิ่มความร่วมมือและความสามัคคีระหว่างองค์กร โครงการและการประชุมที่เกี่ยวข้องเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนและให้บรรลุถึงการทำงานร่วมกัน



ข้อ

มติการประชุมคณะกรรมการ คณะที่ ๓ ว่าด้วยเรื่องประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน ปีกึ่ง+๑๐ : การประเมินจากทรรศนะของรัฐสภา



ยอมรับ ความสำคัญพื้นฐานของอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ (the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women - CEDAW) กฎบัตรที่เกี่ยวข้อง และปฏิญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อสตรี (the Declaration on the Elimination of Violence against Women) และกฎข้อปฏิบัติอันเป็นเครื่องมือตามภูมิภาคอื่น ๆ รวมถึงอนุสัญญาระหว่างอเมริกันว่าด้วยการป้องกัน การลงโทษ และการขจัดความรุนแรงต่อสตรี (the Inter-American Convention on the Prevention, Punishment and Eradication of Violence against Women)



นางลลิตา ฤกษ์สำราญ คุณหญิงจินตนา สุขมาก และนางสาวกัญญา ศิลปอาชา
ร่วมถ่ายรูปเป็นที่ระลึกกับสมาชิกรัฐสภาสตรี

ยืนยันย้ำถึง ปฏิญญาและนโยบายปฏิบัติที่ผ่านมติในที่ประชุมสตรีโลก ครั้งที่ ๔ (the Fourth World Conference on Women) ที่จัดตั้งขึ้น ณ กรุงปักกิ่งในเดือนกันยายน ค.ศ. ๑๙๙๕ เอกสารที่ได้จากมติการประชุมพิเศษสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ การประชุมสตรีปี ๒๐๐๐ ในหัวข้อความเท่าเทียมระหว่างบุรุษและสตรี การพัฒนาและสันติภาพสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ (ปักกิ่ง+๕) (the United Nations General Assembly Special Session, Women 2000 : Gender Equality, Development and Peace for the 21st Century [Beijing+5])

ยอมรับ ลักษณะของปฏิญญาปักกิ่งและนโยบายปฏิบัติ ตลอดจน ๑๒ ประเด็นวิจารณ์ที่มีการพิจารณาอันเกี่ยวข้องกับสถานภาพทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการเมืองของสตรีทั่วโลก

ยอมรับ แผนการปฏิบัติแห่งชาติอันเกิดจากสมาชิกแห่งสหประชาชาติทั้ง ๑๑๙ รัฐ ซึ่งร่างแนวทางดำเนินการของรัฐบาลตนในการปรับปรุงเพิ่มเติมข้อพันธกิจที่ประกาศไว้ในการประชุมปักกิ่ง

* ภายหลังจากผ่านมติเห็นชอบในข้อมติ คณะผู้แทนจากประเทศอินเดีย ซึ่งแม้ว่าจะแสดงความสนับสนุน แต่ก็แสดงความสนใจในหัวข้อ "ความปลอดภัยของมนุษย์" อันเป็นหัวข้อรองของข้อมติ ซึ่งผู้แทนคณะฯ นี้มองว่า หัวข้อนี้ยังมีแง่คิดที่คลุมเครือ และคำจำกัดความยังไม่เป็นที่ยอมรับในทางสากล

ยืนยันย้ำถึง ปฏิญญาสหัสวรรษแห่งสหประชาชาติ (the United Nations Millennium Declaration) และวัตถุประสงค์ในการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (the Millennium Development Goals) โดยเฉพาะวัตถุประสงค์ด้านความเสมอภาคระหว่างบุรุษและสตรี ตลอดจนการมอบอำนาจให้แก่สตรีโดยปราศจากการพัฒนาที่ไม่ยั่งยืน และระบุว่า การปรับปรุงเพิ่มเติมนโยบายปฏิบัติปักกิ่งเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นสำหรับการบรรลุวัตถุประสงค์การพัฒนาแห่งสหัสวรรษทั้งหมด

ระลึกถึง บทความย่อหน้าที่ ๔ ของปฏิญญาสากลแห่งสหภาพรัฐสภาว่าด้วยประชาธิปไตย ค.ศ. ๑๙๙๗ (the IPU Universal Declaration on Democracy, 1997) ซึ่งระบุว่า "ความสำเร็จของประชาธิปไตย ทำให้คาดการณ์ได้ถึงความเป็นหุ้นส่วนกันอย่างแท้จริงระหว่างบุรุษและสตรีในการนำมาซึ่งกิจกรรมทางสังคมที่บุรุษและสตรีสามารถทำงานด้วยความเสมอภาคและเกื้อกูลกัน อันนำมาซึ่งการเพิ่มเติมจากความแตกซึ่งกันและกัน

ระลึกถึง แผนการปฏิบัติของสหภาพรัฐสภาที่ผ่านการลงมติจากคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา ณ กรุงปารีส เดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๙๙๔ เพื่อแก้ไขความไม่สมดุลกันในด้านความร่วมมือระหว่างบุรุษและ

สตรีในวิถีทางการเมืองปัจจุบัน และปฏิญญารัฐสภาปักกิ่ง (the Beijing Parliamentary Declaration) ที่ผ่านมติจากผู้เข้าร่วมในวันนักรัฐสภาในโอกาสการประชุมสตรีโลก ครั้งที่ ๔ (the Fourth World Conference on Women)

ยืนยันย้ำ ในข้อมติสหภาพรัฐสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านที่เกี่ยวข้องกับ :

- การศึกษาและวัฒนธรรมอันเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมความร่วมมือระหว่าง
บุรุษ-สตรีในวิถีทางการเมือง และเป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับการพัฒนาบุคลากร (กรุงฮาวาน่า เดือนเมษายน
ค.ศ. ๒๐๐๑)
- การส่งเสริมความเคารพและการป้องกันยิ่งขึ้นในแง่ทั่ว ๆ ไปของด้านสิทธิมนุษยชน
โดยเฉพาะ-อย่างยิ่งต่อเด็กและสตรี (กรุงปักกิ่ง เดือนกันยายน ค.ศ. ๑๙๙๖)
- การเข้าถึงและการมีส่วนร่วมของสตรีในการดำเนินงานทางรัฐสภาในแง่โครงสร้าง
การตัดสินใจเพื่อบรรลุความเสมอภาคแก่สตรีโดยแท้จริง (กรุงแมดริด เดือนเมษายน ค.ศ. ๑๙๙๕) และ
- ด้านนโยบายที่วางไว้เพื่อยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรี (กรุงเปียงยาง เดือนพฤษภาคม
ค.ศ. ๑๙๙๑)

เน้นย้ำ ถึงบทบาทพื้นฐานของสตรีในทุกภาคส่วนของสังคม

ระบุว่า หลังจากการประชุมปักกิ่ง (the Beijing Conference) ๑๐ ปี สตรีในรัฐสภา รัฐบาล
การบริหาร ชุมชน องค์กรระหว่างประเทศ ระบบตุลาการ และเศรษฐกิจยังคงมีอยู่น้อย นอกจากนี้ยัง
ระบุว่า การมีส่วนร่วมที่เท่าเทียมกันของทั้งบุรุษและสตรีที่มีอำนาจนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างเร่งด่วน
ทั้งเหตุผลในแง่สิทธิมนุษยชน ความยุติธรรม สิทธิตามประชาธิปไตย และประสิทธิภาพของนโยบาย
ทางสังคม

ตกใจว่า ๑๐ ปีหลังการประชุมที่กรุงปักกิ่ง หนทางสู่ความเสมอภาคอันมีประสิทธิภาพ
ระหว่างสตรีและบุรุษยังคงห่างไกลจากความเป็นจริง ทั้งนี้สตรียังคงได้รับค่าแรงน้อยในระดับงานที่เท่าเทียมกัน
และตกอยู่ในภาวะยากจนและการว่างงานมากกว่าบุรุษ อีกทั้งถูกมองเป็นเหยื่อความรุนแรง และมีความรู้สึก
กลัวการเลือกปฏิบัติ ซึ่งเด็กหญิงได้เผชิญทั้งในเรื่องการศึกษา สาธารณสุข และการพัฒนาเฉพาะบุคคล

กังวลอย่างมากถึง ระดับความรุนแรงต่อสตรี อันรวมไปถึงความรุนแรงภายในประเทศ และ *ตระหนักว่า* ประเด็นนี้เป็นประเด็นหลักในการต่อสู้เพื่อการปกป้องสตรี ความเสมอภาคระหว่างบุรุษและสตรี การมอบอำนาจให้แก่สตรี และด้านสิทธิมนุษยชน

สังเกตว่า การประชุมคณะกรรมการว่าด้วยสถานภาพสตรีแห่งสหประชาชาติ ครั้งที่ ๔๙ (the forty-ninth Session of the United Nations Commission on the Status of Women -UNSCW) ซึ่งจะจัดขึ้นในค.ศ. ๒๐๐๕ เป็นเหตุการณ์สำคัญสำหรับการตรวจสอบและทำการประเมินนับทศวรรษตั้งแต่การประชุมปักกิ่ง

เน้นถึง บทบาทสำคัญของรัฐสภาและสมาชิกรัฐสภาในการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างบุรุษ-สตรี โดยผ่านสภานิติบัญญัติ การจัดตั้งงบประมาณ นโยบาย และหน้าที่การควบคุมดูแล ตลอดจนการเคลื่อนไหวระดมความคิดและการสนับสนุนจากสาธารณชน

มาตรการวัดเพื่อเสริมการดำเนินงานของรัฐสภาในสาขาเหล่านี้

ยืนยันย้ำถึง ข้อพันธะกิจต่อวัตถุประสงค์ที่ตั้งขึ้นในนโยบายปฏิบัติปักกิ่ง และเรียกร้องให้มีการดำเนินการตามข้อพันธะกิจแก่สมาชิกรัฐสภาทั้งบุรุษและสตรีเพื่อเสริมการดำเนินการทางรัฐสภาในการที่จะบรรลุความเสมอภาคระหว่างบุรุษ-สตรี ทั้งในระดับชาติและระดับสากล และเพื่อจะตรวจสอบความก้าวหน้าในการเติมเต็มข้อพันธะกิจที่ได้จัดทำขึ้นในการประชุมปักกิ่ง

แนะนำ สมาชิกรัฐสภาไปแสดงตัว ในฐานะตัวแทนในการประชุม UNCSW ครั้งที่ ๔๙ ที่มีขึ้น ณ นครนิวยอร์ก ระหว่างวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ถึง ๑๑ มีนาคม ค.ศ. ๒๐๐๕ ซึ่งจะตรวจสอบการปรับปรุงเพิ่มเติมในนโยบายปฏิบัติปักกิ่ง (the Beijing Platform for Action) และเอกสารที่ได้จากการประชุมพิเศษสมัชชาใหญ่ สหประชาชาติที่มีขึ้นในปี ค.ศ. ๒๐๐๐

เรียกร้องให้ รัฐสภาสนับสนุนความพยายามที่จะบรรลุวัตถุประสงค์การพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (the Millennium Development Goals) อันรวมถึงการสนับสนุนความเสมอภาคระหว่างบุรุษ-สตรี การให้อำนาจแก่สตรี และการลดอัตราการตายของมารดา

กระตุ้น รัฐสภาให้มีการอภิปรายในเรื่องสถานภาพของการปรับปรุงของชาติในเรื่องนโยบายปฏิบัติปักกิ่ง (the Beijing Platform for Action) ก่อนการประชุม UNCSW ครั้งที่ ๔๙

ซึ่งเปิดโอกาสให้มีการนำข้อมูลมากพอจากองค์กรของสตรีและองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐบาล (NGOs) และกระตุ้น สมาชิกรัฐสภาจากรัฐต่าง ๆ ที่ยังไม่ตอบแบบสอบถามแก่รัฐบาลเรื่องการปรับปรุงเพิ่มเติมนโยบายปฏิบัติปักกิ่ง (๑๙๙๕) และผลจากการประชุมพิเศษแห่งสมัชชาใหญ่ (๒๐๐๐) (Questionnaire to Governments on Implementation of the Beijing Platform for Action (๑๙๙๕) and the Outcome of the Twenty-third Special Session of the General Assembly (๒๐๐๐)) เพื่อสอบถามถึงเหตุผลสำหรับความล่าช้า และเพื่อให้รัฐบาลของประเทศเหล่านั้นส่งคำตอบกลับมายังเร็วเท่าที่จะทำได้ และยังกระตุ้นรัฐบาลให้มีภัยแล้งถึงผลการประชุม UNCSW เพื่อให้แน่ใจว่ารัฐบาลติดตามเรื่องอย่างใกล้ชิดพอ

แนะนำว่า ควรให้สตรีเข้าร่วมมากขึ้นในโครงสร้างการกำหนดนโยบายในรัฐสภาของชาติ และในการอภิปรายในระดับรัฐสภาระหว่างประเทศ ตลอดจนเป็นตัวแทนในระดับชาติที่มีฐานะเท่าเทียมกัน ทั้งบุรุษ-สตรีในด้านความสัมพันธ์ทางรัฐสภาระหว่างประเทศทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี

ส่งเสริม รัฐสภาเพื่อให้มีบทบาทในทางบวกและตื่นตัวในการสนับสนุนความเสมอภาคระหว่างบุรุษ-สตรี และเพื่อให้มีมาตรการตรวจสอบที่สร้างความมั่นใจในด้านความเสมอภาคระหว่างบุรุษ-สตรีในการเป็นผู้แทน โดยได้แต่งตั้งคณะกรรมการรัฐสภาด้านความเสมอภาคระหว่างบุรุษ-สตรี ซึ่งประกอบไปด้วยบุรุษและสตรี และใช้การวิเคราะห์ การจัดสรรงบประมาณระหว่างบุรุษ-สตรี ให้มั่นใจว่า ได้ใช้หลักด้านความเสมอภาคในทุกการตัดสินใจและในด้านนิติบัญญัติ รวมถึงการจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอต่อกิจกรรมดังกล่าวเหล่านั้น

แนะนำ ให้รัฐสภายุโรปพยายามอย่างที่สุดในด้านความเสมอภาคสำหรับการเป็นตัวแทนและการมีส่วนร่วมของทั้งสตรีและบุรุษในสายงานของพวกตน ตลอดจนแนะนำให้มีการเพิ่มจำนวนสตรีในการเป็นกรรมการรัฐสภาทั้งหมด โดยมุ่งเป้าไปที่จำนวน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เพื่อสอดคล้องกับเอกสารอันเป็นผลที่ได้จากการลงมติในที่ประชุมพิเศษแห่งสหประชาชาติ, ผู้หญิงปี ๒๐๐๐ ว่าด้วยเรื่องความเสมอภาคระหว่างบุรุษและสตรี การพัฒนาและสันติภาพสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ (ปักกิ่ง+๕) (the United Nations General Assembly Special Session, Women 2000 : Gender Equality, Development and Peace for the 21st Century (Beijing + 5)) หรืออย่างน้อยที่สุดถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ เพื่อให้สตรีสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่การเตรียมการด้านนิติบัญญัติ และนำทรรศนะรวมถึงข้อกังวลต่าง ๆ ของบุคคลเหล่านั้นมารวมไว้ด้วยกัน

เน้น ความต้องการที่จะเสริมสร้างความรู้ความชำนาญในด้านความเสมอภาคระหว่างบุรุษ-สตรี เพื่อสนับสนุนและให้คำแนะนำแก่สมาชิกรัฐสภาตลอดจนคณะทำงานของรัฐสภา เพื่อให้มั่นใจในความก้าวหน้าของการริเริ่มด้านความเสมอภาคระหว่างบุรุษ-สตรีที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

เรียกร้อง สมาชิกรัฐสภาให้มีบทบาทมากขึ้นในด้านความเสมอภาคระหว่างบุรุษ-สตรีในทุกกรอบของชีวิต

ให้กำลังใจ รัฐสภาแห่งชาติมากขึ้น และส่งผ่านต่อไปยังรัฐบาลของตน ในกรอบของความพยายามด้านบุรุษ-สตรีที่เป็นระบบ เพื่อมั่นใจว่านโยบายและโครงการทุกอย่างของรัฐบาลผ่านการวิเคราะห์จากแง่ทรศนะด้านความแตกต่างระหว่างบุรุษ-สตรีมาแล้ว เช่น การเสนอร่างกฎหมายที่ผ่านถ้อยแถลงอันส่งผลต่อความเสมอภาคระหว่างบุรุษ-สตรี และเรียกร้อง ให้สภานิติบัญญัติลงมติเห็นชอบในการตรวจสอบการบัญญัติกฎหมายทั้งหมด รวมถึงด้านงบประมาณ โดยพิจารณาตั้งแต่ทรศนะความแตกต่างระหว่างเพศ และท้ายสุดเพื่อมั่นใจว่าข้อมูลที่แยกแยะระหว่างบุรุษ-สตรีได้มีการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ และใช้อ้างอิงในกิจกรรมการกำหนดนโยบายและทางนิติบัญญัติ

เรียกร้อง ให้สมาชิกรัฐสภาในฐานะผู้ควบคุมรัฐบาลแน่ใจว่าพันธกิจระหว่างประเทศได้รับการสนับสนุนและปรับปรุงเพิ่มเติม โดยเฉพาะพันธกิจจากอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ และกฎบัตรที่เกี่ยวข้อง (the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW) and its Optional Protocol)

เชิญ สมาชิกรัฐสภาทั้งหมด ทั้งบุรุษและสตรี ในการสร้างความเชื่อมโยงที่เข้มแข็งของกลไกทางสถาบันที่ทำงานสำหรับด้านสิทธิสตรี กับองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐบาล รวมถึงบรรดาองค์กรสตรี เพื่อที่จะหาวิธีการใหม่ ๆ ในการแก้ไขปัญหาความไม่เสมอภาคระหว่างบุรุษ-สตรี

ความสนใจในด้านเฉพาะอื่น ๆ

ขอบข่ายทางการเมือง

เชิญ ผู้นำของรัฐและรัฐบาล ตลอดจนบรรดาผู้นำในพรรคการเมืองต่าง ๆ เพื่อสร้างพันธกิจที่เข้มแข็งขึ้นในด้านความเสมอภาคระหว่างบุรุษ-สตรี และเพื่อให้ประเด็นความแตกต่างทางเพศเป็นประเด็นหลักก่อนเสมอ

เชิญ ผู้นำเข้าเพื่อเพิ่มสัดส่วนของสตรีในตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายในทุกระดับ เพื่อสร้างความมั่นใจในพัฒนาการทางประชาธิปไตยในทุกรัฐ

เรียกร้อง ให้สมาชิกรัฐสภาคัดค้านโครงสร้างทางสังคมที่เน้นบทบาทของเพศใดเพศหนึ่ง โดยเฉพาะ พร้อมทั้งเสนอแนวนโยบายแก้ไขสำหรับสตรีและบุรุษ

กระตุ้น สมาชิกรัฐสภาอย่างแข็งขันเพื่อสนับสนุนให้สตรีมีบทบาทมากขึ้นในพรรคการเมือง และในการกำหนดนโยบายทุกระดับโดยผ่านการลงมติเห็นชอบ เช่น จากระบบโควตาหรือการปฏิบัติในรูปแบบอื่น และยังกระตุ้นคณะกรรมการรัฐสภาให้ยึดถือการสอบถามความคิดเห็นของประชาชนในการตัดสินใจว่าทำไมสตรีเป็นตัวแทนได้น้อยในการเมืองที่มาจากระบบการเลือกตั้ง และเพื่อหาข้อแนะนำให้แก่รัฐบาลของตน

เน้นย้ำ ถึงความต้องการเพื่อรับประกันถึงสิทธิอันเต็มที่และเท่าเทียมแก่สตรีในการเข้าถึงการศึกษาภาคประชาชน ด้านข้อมูลข่าวสาร และด้านการฝึกฝน ทั้งในฐานะผู้ลงคะแนนเสียงและผู้สมัคร รวมถึงเพื่อที่จะต่อสู้กับทรศนะด้านลบของสังคมที่ขัดขวางการมีส่วนร่วมของสตรีในทางการเมือง

ขอรับรอง ให้รัฐบาลสร้างและทำให้เกิดจุดมุ่งหมายเฉพาะในรายปีสำหรับรัฐมนตรี และผู้บริหารที่จะกระทำให้แก่สาธารณชนในด้านของการพัฒนาและการฝึกอบรมสตรีในรัฐบาล รวมถึงด้านนโยบายความแตกต่างทางเพศ ในนโยบาย และโครงสร้างต่าง ๆ และให้มีการรายงานเป็นรายปีอย่างเปิดเผยว่าผลการดำเนินงานตามจุดมุ่งหมายเหล่านั้นประสบความสำเร็จอย่างไร

เน้น ถึงความต้องการที่จะสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนสตรีในรัฐสภามากยิ่งขึ้น โดยผ่านการตรวจสอบ และการทบทวนกฎและข้อบังคับทั่วไปของแถลงการณ์ และการก่อให้เกิดการประมวลด้านความรู้สึกที่อ่อนไหวในความแตกต่างระหว่างบุรุษ-สตรี และ ส่งเสริม การพัฒนาเวลาการทำงานให้มีลักษณะกึ่งครอบครัว - กึ่งเพื่อนมากยิ่งขึ้น

ขอรับรอง ให้รัฐสภารับพิจารณาคำถามด้านหน้าที่ความรับผิดชอบทางการเมืองและข้อผูกพันทางครอบครัวของสตรีและบุรุษ และจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นแก่พวกเขา รวมถึงสนับสนุนให้ ทั้ง ๒ หน้าที่ดำเนินไปด้วยกันได้

ส่งเสริม ให้มีการพัฒนาโครงการฝึกอบรมสำหรับนักหนังสือพิมพ์และเจ้าหน้าที่สื่ออื่น ๆ ในเรื่องความสำคัญของลักษณะที่ไม่ยึดหลักตายตัวระหว่างสตรี-บุรุษ และเด็กผู้หญิงเด็กผู้ชาย

ขอความช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจ

เรียกร้อง รัฐสภาแห่งชาติให้มั่นใจว่ากฎหมายของชาติจะสามารถช่วยให้สตรีเข้ามามีส่วนร่วมในทางเศรษฐกิจได้ง่ายขึ้น โดยอยู่ในจุดที่เท่าเทียมกับบุรุษ เช่น ให้มีการแยกการจัดเก็บภาษีเงินได้ และให้มีการรับประกันว่าสตรีสามารถซื้อขายและโอนที่ได้้อย่างเป็นอิสระ รวมถึงสามารถเป็นเจ้าของและประกอบกิจการทางธุรกิจ และสามารถกู้ยืมได้

เห็นชอบ ถึงจุดมุ่งหมายการพัฒนาสหัสวรรษแห่งสหประชาชาติ (the United Nations Millennium Development Goal) ที่มุ่งจะลดความยากจนลงไปครึ่งหนึ่งในปี ๒๐๑๕ และแนะนำให้รัฐบาลทำทุกสิ่งทุกอย่างตามกำลังความสามารถของตน เพื่อให้แน่ใจว่าความต้องการเฉพาะของสตรีจะถูกพิจารณาไว้ใน การปรับยุทธศาสตร์ลดความยากจนนี้ด้วย

ส่งเสริม รัฐบาลและองค์กรระหว่างรัฐบาล ตลอดจนกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (the International Monetary Fund) และธนาคารโลก (the World Bank) ในการสนับสนุนอิสรภาพของสตรีผู้บริหารธุรกิจ ทั้งกิจการธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง โดยการจัดหาสินเชื่อขนาดย่อย และให้ความช่วยเหลือทางการเงิน

เรียกร้อง รัฐสภาให้ดำเนินการทางนิติบัญญัติอย่างเหมาะสม การวัดด้านงบประมาณและการเงิน เพื่อปรับปรุงให้เกิดความสมดุลระหว่างงานและครอบครัว และเพื่อให้แน่ใจว่ามีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการดูแลเด็กอย่างเพียงพอ

กระตุ้น ให้รัฐสภาและรัฐบาลสนับสนุนความเสมอภาคระหว่างสตรีและบุรุษด้วยมาตรการวัดขั้นพื้นฐานต่าง ๆ เพิ่มเติม ดังต่อไปนี้ :

- การผ่านและมั่นใจในการดำเนินการของกฎหมายที่ต่อต้านการแบ่งแยก
- การรับประกันความเสมอภาคในการเข้าถึงโอกาสในการศึกษาและการฝึกอบรมของสตรีและเด็กหญิง

- การช่วยให้สตรีได้เริ่มดำเนินธุรกิจ
- การรับประกันความเสมอภาคของทั้งสตรีและบุรุษในการเข้าถึงตลาดแรงงาน
- การรับประกันความเสมอภาคสำหรับการจ่ายค่าจ้างที่เท่าเทียมกัน
- การสนับสนุนการเป็นหุ้นส่วนกันระหว่างบุรุษ-สตรีในการใช้ความพยายามด้านข้อมูลสาธารณะที่โรงเรียนและตามสื่อ
- การพัฒนาทางนิติบัญญัติที่มุ่งประเด็นความแตกต่างระหว่างบุรุษ-สตรี เพื่อรับประกันความเสมอภาคทางเพศ และการมีส่วนร่วมที่เท่าเทียมกันในระดับการจัดการ และในคณะกรรมการบริหารของภาคเอกชน
- การเพ่งเล็งและสนับสนุนด้านการเสริมอำนาจให้แก่สตรีในชนบท รวมถึงความต้องการเฉพาะด้านของพวกเขา

ความปลอดภัยของมนุษย์

เน้น ถึงความต้องการสำหรับรัฐสภาและรัฐบาล เพื่อมั่นใจถึงการป้องกันทุกคนจากภัยคุกคาม ทั้งต่อความอยู่รอด ต่อเกียรติยศ ต่อการดำรงชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความยากจน ความอดอยาก ความรุนแรง การค้าประเวณี และการค้ามนุษย์ ความขัดแย้งทางอาวุธ โรคระบาดอันรวมถึงการระบาดของเชื้อ HIV หรือโรคเอดส์ และการไม่ได้รับการศึกษา

เห็นด้วยและส่งเสริมอย่างยิ่ง ในการดำเนินการการปฏิรูปแห่งชาติ เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษา และการรู้หนังสือของสตรีและเด็กหญิง เพื่อประกันสิทธิ และการได้รับบริการทางสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับด้านเพศและการมีบุตร ลดความยากจน และต่อสู้กับความรุนแรงต่อสตรีและเด็กในทุกรูปแบบอันเนื่องมาจากบุรุษ รวมถึงด้านโสเภณีและการค้ามนุษย์

เรียกร้อง ให้รัฐสภาผ่านกฎหมายที่ต่อต้านความรุนแรงต่อสตรีทุกรูปแบบ รวมถึงความรุนแรงภายในประเทศ การทำทารุณกรรมและการล่วงละเมิดทางเพศ การประทุพติผิดทางเพศ การทำร้ายทางเพศ การบังคับให้ค้าประเวณี การฆาตกรรม การโหมม การตัดตอน การสืบพันธุ์สตรี และอาชญากรรมต่อสตรีที่กระทำไปโดยอั้งคักดีศรี และมั่นใจว่ากฎหมายที่ผ่านไปจะสามารถปกป้องผู้เคราะห์ร้ายจากความรุนแรงต่อสตรี และลงโทษผู้กระทำผิด ตรวจสอบการปฏิบัติตามและการบังคับใช้กฎหมายเหล่านั้น ตลอดจนจัดสรรทรัพยากรแก่โครงการต่าง ๆ ที่มุ่งขจัดความรุนแรงต่อสตรี

กระตุ้น ให้รัฐบาลและพรรคการเมืองที่อยู่ในระหว่างความขัดแย้งทางอาวุธหันมาเคารพในธรรมเนียมกฎหมายระหว่างประเทศด้านมนุษยชาติอย่างเต็มที่ และรับมาตรการทั้งหมดที่จำเป็นต่อการปกป้องสตรีและเด็กไปใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการยุติความรุนแรงทางเพศต่อสตรีและเด็กหญิง และให้มั่นใจว่าผู้กระทำผิดในความรุนแรงเหล่านี้ถูกดำเนินคดี

เรียกร้อง ให้รัฐบาล รัฐสภา และองค์กรทั้งระดับนานาชาติและระดับภูมิภาคแสดงตัว และประณามการใช้ประโยชน์จากการกระทำของเรา รวมทั้งรูปแบบอื่น ๆ ที่ขาดมนุษยธรรม ตลอดจนการปฏิบัติต่อสตรีอย่างต่ำทราม เพื่อเป็นเครื่องมือโดยเจตนาในการสงครามและในการล้างเผ่าพันธุ์ และให้มั่นใจว่าจะมีความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ในการฟื้นฟูทั้งสภาพจิตใจและร่างกายให้แก่ผู้เคราะห์ร้ายจากการทำทารุณกรรมดังกล่าว

เน้นย้ำ ถึงความรับผิดชอบของทุกรัฐ เพื่อยุติการได้รับนิรโทษ และเพื่อให้มีการดำเนินคดีแก่ผู้ที่ต้องรับผิดชอบในการทำลายล้างเผ่าพันธุ์ อาชญากรรมต่อมนุษยชาติ และอาชญากรรมสงคราม รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงทางเพศต่อสตรีและเด็กหญิง

ส่งเสริม รัฐบาลให้พิจารณาถึงการให้สัตยาบันและการบังคับใช้ข้อตกลงสากลว่าด้วยการค้ามนุษย์ รวมถึงกบฏบัตรปี ๒๐๐๐ ที่จะป้องกัน ระบุ และลงโทษด้านการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก (the 2000 Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children) ส่วนเสริมของอนุสัญญาต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติแห่งสหประชาชาติ (supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime) ปัจจุบันที่ส่งเสริมการค้าสตรี เพื่อเพิ่มความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่บังคับใช้กฎหมายเพื่อทำลายเครือข่ายการค้ามนุษย์ และจัดสรรทรัพยากรเพื่อ ฟื้นฟูเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายจากการค้ามนุษย์ในสังคม

ส่งเสริมสื่อ ให้ยกระดับความรู้ ข้อมูลข่าวสารทางสังคมเกี่ยวกับด้านสิทธิมนุษยชนของสตรี และการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อสนับสนุนวัฒนธรรมด้านความเสมอภาคระหว่างบุรุษ-สตรี และเพื่อต่อสู้กับการแบ่งแยกและความรุนแรง

การแก้ปัญหาความขัดแย้ง การประนีประนอม และการสร้างขึ้นมาใหม่หลังความขัดแย้ง

เห็นพ้องอย่างยิ่ง ในข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่ ๑๓๒๕ (ปี ๒๐๐๐) ว่าด้วยสตรี สันติภาพ และความปลอดภัย (United Nations Security Council resolution 1325 (2000) on women, peace and security) และ ส่งเสริม ทุกฝ่ายเข้าร่วมในการดำเนินการตามคำแนะนำอย่างเต็มที่

ยอมรับ ถึงบทบาทสำคัญของสตรีในฐานะนักอบรมทางสันติภาพ และผู้ดูแลครอบครัวและสังคม ในการป้องกัน การแก้ไข และการไกล่เกลี่ยความขัดแย้ง และเรียกร้องให้เกิดการมีส่วนร่วมของพวกเขอย่างเต็มที่และเท่าเทียมในการพัฒนาสถาบันทางประชาธิปไตย ทั้งในช่วงที่ความขัดแย้งได้หยุดลง และในช่วงระหว่างกระบวนการประนีประนอมด้วยวิธีสันติวิธีที่มั่นใจได้ว่า สันติภาพที่ยั่งยืนสามารถเกิดขึ้นได้ โดยอยู่บนพื้นฐานในความเคารพซึ่งกันและกัน ความแตกต่างทางวัฒนธรรม และความเสมอภาคทางเพศ

ด้านเด็กผู้หญิง

กระตุ้นอย่างมาก ต่อสมาชิกรัฐสภาทั้งหมด เพื่อให้มั่นใจได้ว่า ในสถานที่ซึ่งยังไม่มีการใช้กฎหมายอันเข้มงวดในการปกป้องเด็กและสิทธิของเด็ก การออกกฎหมายเช่นนี้จะถูกประกาศใช้ และเรียกร้อง ให้รัฐบาลและรัฐสภาใช้มาตรการที่เหมาะสมทุกอย่าง รวมถึงการประกาศกฎหมายเพื่อยุติการกระทำที่รุนแรงต่อเด็กหญิง

เรียกร้อง ให้เกิดการมุ่งสนใจเป็นพิเศษ และมีการวางโครงสร้างที่ละเอียดอ่อนยิ่งขึ้นสำหรับการจัดการกับปัญหาเด็กหญิงในการตรวจสอบผลกระทบจากโครงการ กฎหมาย และร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมา ด้านข้อมูล วิธีการ และการวิจัยที่ละเอียดอ่อนและการแยกแยะระหว่างสตรี-บุรุษ รวมถึงการตรวจสอบ ด้านการศึกษา สุขภาพ และการจ้างงานของเด็กหญิง ตลอดจนการตรวจสอบจากสังคมทางวัฒนธรรม และการอพยพ นอกจากนี้มีการตื่นตัว และห่วงใยมากขึ้นในกรณีที่เกี่ยวข้องกับเด็กหญิงอันเป็นความพยายามทุกด้านที่จะสนับสนุนเด็ก

แนะนำว่า ระบบการลงโทษควรจะรับประกันว่ามีการป้องกันที่เหมาะสมเพื่อนำมาใช้กับผู้กระทำผิดต่อเด็กหญิงได้ และรับประกันสิทธิของเด็กได้ อันรวมถึงสิทธิต่อบูรณภาพและการพัฒนาส่วนบุคคล

ส่งเสริม สหภาพรัฐสภาให้ดำเนินงานต่อต้านการตัดทอนการสืบพันธุ์ของสตรีและชนบทรวมเพศ รวมถึงการปฏิบัติที่เป็นอันตรายอื่น ๆ ต่อไป พร้อมทั้งเพิ่มความเข้มข้นยิ่งขึ้น

แนะนำ ให้มีการเคลื่อนไหว หรือก่อตั้งองค์กรต่าง ๆ ด้านเด็กหญิง เพื่อเป็นเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและสามารถสอบถามถึงธรรมเนียมและการปฏิบัติที่มีการเลือกปฏิบัติต่อเด็กหญิง

เรื่องอื่น ๆ

แนะนำว่า ให้มีการเผยแพร่สนธิสัญญาและข้อผูกมัดสากลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นความแตกต่างทางเพศ รวมถึง CEDAW อย่างกว้างขวางในทุกสังคม และให้มีการแปลออกมาเป็นภาษาประจำชาติเผ่าพันธุ์ และท้องถิ่น

เรียกร้อง รัฐสภาของรัฐต่าง ๆ ที่ยังไม่ได้กระทำสิ่งใด ๆ อันเป็นการประกันการให้สัตยาบันของ CEDAW และกฎบัตรที่เกี่ยวข้อง รวมถึง *ส่งเสริม* สหภาพรัฐสภาให้สนับสนุนบทบาทของรัฐสภาในกระบวนการของ CEDAW โดยผ่านความตื่นตัวในการรณรงค์และการสัมมนาต่อไป

เรียกร้อง ให้รัฐบาลและองค์กรสากล รวมถึงสหภาพรัฐสภา โดยผ่านสำนักงานเลขาธิการรวบรวม และจัดสรรข้อมูลทางสถิติที่เพียงพอเพื่อนำมาวิเคราะห์การจตุรอำนาจจำเพาะระหว่างบุรุษ-สตรีทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ และเพื่อแบ่งแยกข้อมูลทางสถิติด้านเพศทั้งหมดซึ่งทำให้เกิดการแบ่งแยกระหว่างบุรุษ-สตรี

เรียกร้อง สมาชิกรัฐสภาให้ส่งเสริมการพัฒนาในความสามารถของการเป็นผู้นำ และเพื่อเสริมสร้างความเป็นหุ้นส่วนกันทางยุทธศาสตร์สำหรับความเสมอภาคระหว่างบุรุษ-สตรีทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับสากล เพื่อเป็นแนวโน้มด้านทัศนคติความแตกต่างระหว่างบุรุษ-สตรีในสถานิติบัญญัติของตน

ดำเนินการ ผ่านการประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรีแห่งสหภาพรัฐสภา (the IPU Meeting of Women Parliamentarians) เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าพื้นฐานทั่ว ๆ ไป กระทำโดยรัฐสภาในการปฏิบัติตามนโยบายการปฏิบัติปักกิ่ง (the Beijing Platform for Action)

การประชุมครั้งที่ ๕๙
วาระมาตราที่ ๕๖

ความร่วมมือระหว่างองค์การสหประชาชาติและองค์การส่วนภูมิภาคตลอดจน
องค์การต่าง ๆ : ความร่วมมือระหว่างองค์การสหประชาชาติและสหภาพรัฐสภา



ประเทศแอลเบเนีย แอลจีเรีย แอนดอร์รา อาร์เจนตินา ออสเตรีย อาเซอร์ไบจาน บังกลาเทศ
เบลารุส เบลเยียม เบนิน โบลิเวีย บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา บราซิล บัลแกเรีย บูร์กินาฟาโซ กัมพูชา
แคนาดา ซิลี สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีน คอสตาริกา โครเอเชีย เดนมาร์ก เอกวาดอร์ เอล ซัล
วาดอร์ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส กาบอง เยอรมนี กานา กรีซ กัวเตมาลา กินี ฮังการี ไอซ์แลนด์ ไอร์แลนด์ อิตาลี
ญี่ปุ่น จอร์แดน คาซัคสถาน เคนยา คูเวต เคอร์กิสถาน ลัตเวีย ลิกเตนสไตน์ ลิทัวเนีย ลักเซมเบิร์ก
มาดากัสการ์ มาลี มอลตา เม็กซิโก มองโกเลีย โมร็อกโก นามิเบีย นิวซีแลนด์ ไนจีเรีย นอร์เวย์ ปากีสถาน
ปานามา เปรู ฟิลิปปินส์ โปแลนด์ โปรตุเกส สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐมอลโดวา โรมาเนีย สหพันธรัฐ
รัสเซีย ซานมาริโน เซอร์เบียและมอนติเนโกร สโลวาเกีย สโลวีเนีย สเปน ศรีลังกา สวีเดน สวิสเซอร์แลนด์
ประเทศไทย สาธารณรัฐประชาธิปไตยติมอร์-เลสเต ตุรกี ยูกันดา ยูเครน สหราชอาณาจักรแห่งอังกฤษ
และไอร์แลนด์เหนือ อุรุกวัย เวียดนาม และแซมเบีย : ตรวจสอบร่างข้อมติ



ความร่วมมือระหว่างองค์การสหประชาชาติและสหภาพรัฐสภา



การประชุมสมัชชาใหญ่

พิจารณา รายงานของวันที่ ๑ กันยายน ค.ศ. ๒๐๐๔ ของเลขาธิการใหญ่ ซึ่งรวบรวมเกี่ยวกับความร่วมมือในแนวกว้าง ระหว่างองค์การสหประชาชาติและสหภาพรัฐสภาในช่วง ๒ ปี ที่ผ่านมา¹

บันทึก ข้อดีที่ผ่านความเห็นชอบจากสหภาพรัฐสภาและส่งเวียนในสมัชชาใหญ่ รวมทั้งกิจกรรมที่สนับสนุนองค์การสหประชาชาติที่ทางองค์การรับดำเนินการในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมา

ยินดีต้อนรับ การพิจารณาไตรมาสประจำปีทางรัฐสภา ณ องค์การสหประชาชาติ ในฐานะหนึ่งในรายการเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จัดขึ้นที่สำนักงานใหญ่แห่งองค์การสหประชาชาติเนื่องในโอกาสการประชุมสมัชชาใหญ่

พิจารณา ข้อตกลงความร่วมมือระหว่างองค์การสหประชาชาติและสหภาพรัฐสภา ปี ๑๙๙๖² ซึ่งวางรากฐานด้านความร่วมมือระหว่างทั้งสององค์การ

ระลึก ถึงปฏิญญาสหประชาชาติ³ (the United Nations Millennium Declaration) ที่ผู้นำรัฐและผู้นำรัฐบาลได้แก้ไข เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างองค์การสหประชาชาติและรัฐสภาแห่งชาติในสาขาต่าง ๆ อันรวมถึงด้านสันติภาพและความปลอดภัย การพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม กฎหมายระหว่างประเทศและสิทธิมนุษยชน และประชาธิปไตยและประเด็นทางเพศให้เข้มแข็งมากยิ่งขึ้น โดยผ่านองค์การสหภาพรัฐสภา

๑. A/59/303 ส่วนที่ 5

๒. A/51/402, ภาคผนวก

๓. ดูข้อมติที่ 55/20

และระลึก ถึงข้อมติที่ ๕๗/๓๒ ของวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ค.ศ. ๒๐๐๒ ที่สหภาพรัฐสภาได้รับเชิญให้เข้าร่วมในฐานะผู้สังเกตการณ์ในการดำเนินงานของสมัชชาใหญ่และรวมไปถึงข้อมติที่ ๕๗/๔๗ ของวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ค.ศ. ๒๐๐๒

บันทึก ข้อเสนอที่อยู่ในรายงานของคณะลูกขุนของบุคคลที่มีชื่อเสียงด้านความสัมพันธ์ภาคประชาสังคมแห่งองค์การสหประชาชาติ (the panel of Eminent Persons on United Nations-Civil Society Relations)⁴ ในแง่การให้สมาชิกรัฐสภาเข้ามามีส่วนร่วมในงานขององค์การสหประชาชาติอย่างเป็นระบบมากขึ้น

๑. ยินดีต้อนรับ ความพยายามของสหภาพรัฐสภาเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในทางรัฐสภาและให้การสนับสนุนแก่องค์การสหประชาชาติมากยิ่งขึ้น

๒. ยินดีต้อนรับด้วยความพอใจ ในการตัดสินใจที่จะให้มีการประชุมประธานรัฐสภาโลกครั้งที่ ๒ ณ สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ ในเดือนกันยายน ค.ศ. ๒๐๐๕ ในฐานะการประชุมร่วมขององค์การสหประชาชาติและสหภาพรัฐสภา เพื่อให้ต่อเนื่องจากการประชุมนี้ในครั้งที่ ๑ ซึ่งจัดขึ้นในนครนิวยอร์ก ปี ๒๐๐๐ ในการเชื่อมกับการประชุมสหัสวรรษแห่งองค์การสหประชาชาติ (the Millennium Assembly of the United Nations)

๓. *บันทึก* ความพยายามของสหภาพรัฐสภาที่จะปรึกษากับรัฐสภาต่าง ๆ ด้านคำแนะนำที่ระบุในรายงานของคณะลูกขุนของบุคคลที่มีชื่อเสียง (the Panel of Eminent Persons) ซึ่งเกี่ยวกับการดึงสมาชิกรัฐสภาเข้าร่วมในการดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติอย่างมีระบบมากขึ้น และเฝ้ารอการรับรู้ถึงผลของกระบวนการดังกล่าวนี้ในฐานะสิ่งช่วยในการพิจารณาไตร่ตรองของสมัชชา ก่อนที่จะทำการตัดสินใจในขั้นสุดท้ายในเรื่องคำแนะนำของคณะลูกขุนในส่วนของสมาชิกรัฐสภา

๔. ดู A/58/817 และ Corr. 1.

๔. **ส่งเสริม** องค์การสหประชาชาติและสหภาพรัฐสภาให้สานต่อความร่วมมือในสาขาต่าง ๆ ต่อไปอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะด้านสันติภาพและความปลอดภัย ด้านการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม ด้านกฎหมายระหว่างประเทศ ด้านสิทธิมนุษยชนตลอดจนด้านประชาธิปไตยและประเด็นทางเพศ โดยคำนึงไว้ถึงผลประโยชน์ที่สำคัญอันเนื่องมาจากความร่วมมือระหว่างสององค์กร ตามที่รายงานของเลขาธิการใหญ่ได้รับรองไว้

๕. **ตัดสินใจ** ที่จะรวมไว้ในวาระเฉพาะกาลของการประชุม ครั้งที่ ๖๑ ภายใต้หัวข้อเรื่องรองว่า “ความร่วมมือระหว่างองค์การสหประชาชาติและสหภาพรัฐสภา”



การประชุมกลุ่มประเทศอาเซียน+๓ ในสหภาพรัฐสภา
ในโอกาสการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๑
วันจันทร์ที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๗
ณ ศูนย์ประชุมนานาชาติเจนีวา นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส



การประชุมกลุ่มประเทศอาเซียน+๓ ในสหภาพรัฐสภา (The ASEAN+๓ Group Meeting) จัดขึ้นในวันจันทร์ที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๗ ณ ศูนย์ประชุมนานาชาติ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส โดยหน่วยประจำชาติสิงคโปร์เป็นประธานการประชุม สำหรับผลการประชุมมีดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ การพิจารณารับรองรายงานผลการประชุมกลุ่มประเทศอาเซียน+๓ ในโอกาสการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๐ ในวันอาทิตย์ที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๗ ณ กรุงเม็กซิโกซิตี สหรัฐเม็กซิโก



คณะผู้แทนรัฐสภาไทยเข้าร่วมประชุมกลุ่มประเทศอาเซียน+๓

ที่ประชุมได้พิจารณารับรองรายงานผลการประชุมกลุ่มประเทศอาเซียน+๓ ในโอกาสการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๐ ในวันอาทิตย์ที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๗ ณ กรุงเม็กซิโกซิตี สหรัฐเม็กซิโก

ระเบียบวาระที่ ๒ การพิจารณารายงานการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา

ที่ประชุมได้รับทราบรายงานการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภาจากกลุ่มประเทศอาเซียน+๓ จาก

๑. นาย Lu Congmin สมาชิกรัฐสภาจากจีนและกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา
๒. นาย T. Kawara สมาชิกรัฐสภาจากญี่ปุ่นและกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา
๓. นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ สมาชิกรัฐสภาจากประเทศไทย

ระเบียบวาระที่ ๓ การพิจารณาหัวข้อในระเบียบวาระเพิ่มเติม



นายสุชน ชาลีเครือ หัวหน้าคณะผู้แทนรัฐสภาไทย กล่าวในงานเลี้ยงอาหารค่ำสำหรับกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน+๓

ที่ประชุมได้พิจารณาหัวข้อในระเบียบวาระเพิ่มเติม โดยเน้นให้ความสำคัญเกี่ยวกับบทบาทของรัฐสภาในการสนับสนุนแผนสันติภาพ และความมั่นคงในประเทศที่มีความขัดแย้ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชนและประชาธิปไตย

ระเบียบวาระที่ ๔ การพิจารณาแก้ไขข้อบังคับการประชุมกลุ่มประเทศเอเชีย-แปซิฟิก
ในสหภาพรัฐสภาตามทีกลุ่มประเทศอาเซียน+๓ เห็นชอบ

ที่ประชุมได้พิจารณาข้อที่ควรแก้ไขเกี่ยวกับข้อบังคับการประชุมกลุ่มประเทศเอเชีย-แปซิฟิก
ในสหภาพรัฐสภาตามที่หน่วยประจำชาติฟิลิปปินส์และสาธารณรัฐเกาหลีเสนอ

ระเบียบวาระที่ ๕ ข้อเสนอสำหรับคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา คณะที่ ๓ ว่าด้วย
ประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนจากหน่วยประจำชาติญี่ปุ่น ในหัวข้อ บทบาทของสมาชิกรัฐสภา เพื่อบรรลุ
การศึกษาขั้นประถมศึกษา และการขจัดความไม่เสมอภาคระหว่างบุรุษ-สตรี ในการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ
ชั้นมัธยมศึกษา

ที่ประชุมได้พิจารณาข้อเสนอของหน่วยประจำชาติญี่ปุ่น และเห็นชอบเกี่ยวกับบทบาทของ
สมาชิกรัฐสภาที่ให้ความสำคัญด้านการศึกษา และความเสมอภาคระหว่างบุรุษ-สตรี

ระเบียบวาระที่ ๖ การพิจารณาเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา ๑ ตำแหน่ง
แทนนายประวิช รัตนเพียร สมาชิกรัฐสภาจากประเทศไทย ซึ่งลาออกจากการเป็นสมาชิกรัฐสภา

ที่ประชุมได้เลือกตั้ง นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ สมาชิกรัฐสภาจากประเทศไทย เพื่อดำรง
ตำแหน่งกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภาแทนนายประวิช รัตนเพียร สมาชิกรัฐสภาจากประเทศไทย ซึ่ง
ลาออกจากการเป็นสมาชิกรัฐสภา

ระเบียบวาระที่ ๗ การบรรยายสรุปเกี่ยวกับการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๒
ในเดือนเมษายน ๒๕๔๘ ณ กรุงมะนิลา สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

ที่ประชุมได้รับทราบการบรรยายสรุปเกี่ยวกับการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๒
ในเดือนเมษายน ๒๕๔๘ ณ กรุงมะนิลา สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

ระเบียบวาระที่ ๘ เรื่องอื่น ๆ

๑. ที่ประชุมได้พิจารณาเห็นชอบที่จะให้มีการประชุมกลุ่มประเทศอาเซียน+๓ ในเดือน
มีนาคม/เมษายน ๒๕๔๘ ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น

๒. ประธานประชุมได้กล่าวขอบคุณประเทศสมาชิกที่ให้การสนับสนุนและความร่วมมือ
ในการบรรลุข้อตกลงโดยฉันทามติ

การประชุมกลุ่มประเทศเอเชีย-แปซิฟิกในสหภาพรัฐสภา
ในโอกาสการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๑
วันจันทร์ที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๗ เวลา ๑๕.๐๐ - ๑๗.๐๐ นาฬิกา
ณ ศูนย์ประชุมนานาชาติเจนีวา นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส



การประชุมกลุ่มประเทศเอเชีย-แปซิฟิกในสหภาพรัฐสภา (The Asia-Pacific Group Meeting) จัดขึ้นในวันจันทร์ที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๗ ณ ศูนย์ประชุมนานาชาติ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส โดยหน่วยประจำชาติสิงคโปร์เป็นประธานการประชุม สำหรับผลการประชุมมีดังนี้

- ระเบียบวาระที่ ๑ การพิจารณารับรองรายงานการประชุมกลุ่มประเทศเอเชีย-แปซิฟิก ในโอกาสการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๐ วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๗ ณ กรุงเม็กซิโกซิตี สหรัฐเม็กซิโก



นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ กล่าวถ้อยแถลงในการประชุมกลุ่มประเทศเอเชีย-แปซิฟิก

ที่ประชุมได้รับรองระเบียบวาระการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๒ การพิจารณารายงานของผู้แทนจากกลุ่มประเทศเอเชีย-แปซิฟิก เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา

ที่ประชุมได้รับทราบรายงานการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภาจากกลุ่มประเทศเอเชีย-แปซิฟิกในสหภาพรัฐสภาจาก

๑. นาย T. Kaware สมาชิกรัฐสภาจากญี่ปุ่นและกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา
๒. นาย Lu Congmin สมาชิกรัฐสภาจากจีนและกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา
๓. นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ สมาชิกรัฐสภาจากไทยและกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา

ระเบียบวาระที่ ๓ การพิจารณารายงานของกลุ่มประเทศอาเซียน+๓

ที่ประชุมได้รับทราบรายงานการดำเนินงานของกลุ่มประเทศอาเซียน+๓ ในสหภาพรัฐสภาจากหน่วยประจำชาติฟิลิปปินส์ และประธานการประชุมกลุ่มประเทศอาเซียน+๓ ในโอกาสการประชุมสมัชชา สหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๑ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

ระเบียบวาระที่ ๔ เสนอแก้ไขมาตรา ๗ ของข้อบังคับกลุ่มประเทศเอเชีย-แปซิฟิกโดยหน่วยประจำชาติฟิลิปปินส์

ที่ประชุมได้รับรองการแก้ไขดังนี้ "The Chairmanship of the APG shall be rotated by alphabetical order on a per assembly basis from among member parliaments of the Group. If a member which is due to Chair the APG cannot finish its preparations to assume office in time for its term, the Chairmanship may be passed on to the next country in the order based on the principle of alphabetical rotation. In the succeeding assembly, the Chairmanship shall revert back to the country which missed its turn"

ระเบียบวาระที่ ๕ เสนอแก้ไขมาตรา ๑๕ ของข้อบังคับกลุ่มประเทศเอเชีย-แปซิฟิกโดยหน่วยประจำชาติสาธารณรัฐเกาหลี

ที่ประชุมได้รับรองการแก้ไขดังนี้ “ If a member of the Executive Committee representing the APG dies, resigns or ceases to be a parliamentarian, the Member of the Union concerned shall appoint a substitute to serve until the next session of the Governing Council, when an election shall be held. If the newly elected member from the APG is from a different parliament than the outgoing member, he/she will serve a full term. Otherwise, the new member shall complete the term of office of his/her predecessor.”

ระเบียบวาระที่ ๖ การพิจารณาตำแหน่งว่าง

กรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา พิจารณาเลือกตั้ง นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ สมาชิกรัฐสภาจากประเทศไทย เพื่อดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภาแทนนายประวิช รัตนเพียร สมาชิกรัฐสภาจากประเทศไทย โดยให้มีวาระการดำรงตำแหน่งจนถึงเดือนตุลาคม ๒๕๕๐

กรรมาธิการสหภาพรัฐสภาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนของสมาชิกรัฐสภา ได้แก่ นาย M. Mottaki สมาชิกรัฐสภาจากอิหร่าน เป็นสมาชิกสมทบ โดยจะมีวาระการดำรงตำแหน่ง จนถึงเดือนกันยายน/ตุลาคม ๒๕๕๒

กรรมาธิการยกร่างข้อมติด้านสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ ได้แก่ หน่วยประจำชาติจีน และหน่วยประจำชาติอินเดีย

กรรมาธิการยกร่างข้อมติด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน การคลัง และการค้า ได้แก่ หน่วยประจำชาติมาเลเซีย และหน่วยประจำชาติญี่ปุ่น

กรรมาธิการยกร่างข้อมติด้านประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน ได้แก่ หน่วยประจำชาติสาธารณรัฐเกาหลี และอิหร่าน

กรรมาธิการยกร่างหัวข้อในระเบียบวาระเพิ่มเติมซึ่งเสนอโดยหน่วยประจำชาติอิหร่านในเรื่องสถานการณ์ที่น่าวิตกในประเทศอิรัก และความสำคัญของบทบาทด้านรัฐสภาเพื่อสนับสนุนการฟื้นฟูสันติภาพและความมั่นคงในประเทศอิรัก (The alarming situation in Iraq and the need for parliamentary action to contribute to restoring peace and security in that country) ได้แก่ หน่วยประจำชาติสาธารณรัฐเกาหลี และอิหร่าน

ที่ประชุมพิจารณาไม่เสนอผู้สมัครจากกลุ่มเอเชีย-แปซิฟิก ในสหภาพรัฐสภาเพื่อดำรงตำแหน่งสมาชิกถาวรในคณะกรรมการสหภาพรัฐสภาว่าด้วยปัญหาตะวันออกกลางแทนนางเพ็ญศักดิ์ จักขุจินดา สมาชิกวุฒิสภาจากประเทศไทย ซึ่งหมดวาระลงในโอกาสประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๑ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

ระเบียบวาระที่ ๖ พิจารณาข้อเสนอของหน่วยประจำชาติญี่ปุ่น ให้เสนอหัวข้อพิจารณาใน คณะกรรมการ คณะที่ ๓ ว่าด้วยประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน

พิจารณาเสนอหัวข้อ "The role of parliaments for achieving universal primary education and eliminating gender disparities in primary and secondary education"

ระเบียบวาระที่ ๗ เสนอวิดิทัศน์เกี่ยวกับฟิลิปปินส์

คณะผู้แทนฟิลิปปินส์ได้เสนอวิดิทัศน์เกี่ยวกับสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ซึ่งจะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘

คณะกรรมการ คณะที่ ๓ ว่าด้วยเรื่องประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนได้มีการประชุม ในวันที่ ๒๘ และ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๗ โดยได้มีการพิจารณาในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการ ความเคารพและการป้องกันในด้านสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะต่อสตรีและเด็ก ทั้งในแง่การเมือง เศรษฐกิจ และสังคม รวมถึงการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างบุรุษและสตรีทั้งระดับชาติและระดับสากล และพิจารณาถึงด้านความมั่นคงปลอดภัยของมนุษย์

สำหรับการพิจารณาในประเด็นสิทธิสตรีและความเสมอภาคระหว่างบุรุษ-สตรีนั้น ที่ประชุมได้ยืนยันในปฏิญญาและนโยบายปฏิบัติที่ผ่านการเห็นชอบในการประชุมสตรีโลก (The Fourth World Conference on Women) ที่จัดตั้งขึ้น ณ กรุงปักกิ่ง ในเดือนกันยายน ค.ศ. ๑๙๙๕ และเห็นว่าแม้จะมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความเสมอภาคระหว่างบุรุษ-สตรีอย่างมาก แต่ในความเป็นจริง สตรียังคงได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างจากบุรุษ ทั้งการได้รับค่าแรงที่น้อยกว่าในระดับงานที่เท่าเทียมกัน การตกอยู่ในความยากจนและภาวะว่างงานมากกว่าบุรุษ การตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง และการถูกเลือกปฏิบัติต่อสตรีและเด็กหญิงในด้านการศึกษา สาธารณสุข และการพัฒนาเฉพาะบุคคล

ดังนั้น จึงเห็นสมควรสนับสนุนให้สมาชิกรัฐสภามีบทบาทมากขึ้นในแง่ความเสมอภาคระหว่างบุรุษ-สตรีในทุกด้าน และเรียกร้องให้สมาชิกรัฐสภาทั้งหมดในฐานะผู้ควบคุมรัฐบาลแน่ใจว่าพันธกิจระหว่างประเทศได้รับการสนับสนุนและปรับปรุงเพิ่มเติม โดยเฉพาะพันธกิจจากอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ และกฎบัตรที่เกี่ยวข้อง (The Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW) and its Optional Protocol) และแนะนำให้รัฐสภาตรวจสอบนโยบายและแผนงานทุกอย่างของรัฐบาลว่าผ่านการวิเคราะห์จากทรศณะด้านความแตกต่างระหว่างบุรุษ-สตรี ตลอดจนให้สภานิติบัญญัติลงมติเห็นชอบในการตรวจสอบการบัญญัติกฎหมายทั้งหมด รวมทั้งด้านงบประมาณโดยพิจารณาตั้งแต่ทรศณะความแตกต่างระหว่างบุรุษ-สตรี และมั่นใจว่าข้อมูลที่แยกแยะระหว่างบุรุษ-สตรีได้มีการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ และใช้อ้างอิงในกิจกรรมการกำหนดนโยบายและทางนิติบัญญัติ

ด้านการพิจารณาถึงความปลอดภัยของมนุษย์นั้น ที่ประชุมเห็นชอบถึงจุดมุ่งหมายการพัฒนา สหัสวรรษแห่งองค์การสหประชาชาติ (The United Nations Millennium Development Goal) เพื่อมุ่งลดความยากจน และส่งเสริมให้รัฐสภาคำเนินการทางนิติบัญญัติรวมถึงการจัดงบประมาณอย่างเหมาะสม เพื่อปรับปรุงให้เกิดความสมดุลระหว่างงานและครอบครัว นอกจากนี้ยังเรียกร้องให้ตระหนักถึงความ ต้องการในการป้องกันมนุษย์จากภัยคุกคามต่าง ๆ ทั้งต่อความอยู่รอด ต่อเกียรติยศ และต่อการดำรงชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความยากจน ความอดอยาก ความรุนแรง การค้าประเวณีและการค้ามนุษย์ ความขัดแย้งทางอาวุธ โรคระบาดอันรวมถึงการระบาดของเชื้อ HIV หรือโรคเอดส์ และการไม่ได้รับการศึกษา

สำหรับหัวข้อการประชุมของคณะฯ ในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๒ และ ๑๑๓ นั้น ที่ประชุมลงมติเห็นชอบให้การประชุม ครั้งที่ ๑๑๒ อยู่ภายใต้หัวข้อเรื่อง “บทบาทของรัฐสภาในการสนับสนุนและผลักดันการสังเกตการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนในเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อป้องกัน จัดการ และรักษาการแพร่ระบาดของเชื้อเอชไอวีหรือโรคเอดส์” และการประชุม ฯ ครั้งที่ ๑๑๓ ภายใต้เรื่อง “ความสำคัญ ของประชาสังคมและบทบาทระหว่างกันของประชาสังคมกับรัฐสภา และสมัชชาต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นมา ตามแบบประชาธิปไตย ในแง่การเติบโตและพัฒนาการของประชาธิปไตย เพื่อปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่



คณะผู้แทนถาวรแห่งประเทศไทยประจำองค์การสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา
เป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารค่ำสำหรับคณะผู้แทนรัฐสภาไทย

การประชุมครั้งที่ ๕๙

วาระมาตราที่ ๕๖

ความร่วมมือระหว่างองค์การสหประชาชาติและสหภาพรัฐสภา

ที่ประชุมได้พิจารณาข้อตกลงความร่วมมือระหว่างองค์การสหประชาชาติและสหภาพรัฐสภา ปี ๑๙๙๖ ซึ่งวางรากฐานด้านความร่วมมือระหว่างทั้งสององค์การ และเห็นสมควรให้มีความร่วมมือและสานต่อความร่วมมือในสาขาต่าง ๆ ระหว่างองค์การสหประชาชาติและสหภาพรัฐสภาอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะด้านสันติภาพและความปลอดภัย ด้านการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม ด้านกฎหมายระหว่างประเทศ ด้านสิทธิมนุษยชน ตลอดจนด้านประชาธิปไตยและเห็นความแตกต่างระหว่างบุรุษ-สตรี โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ที่สำคัญอันเนื่องมาจากความร่วมมือระหว่างสององค์การ



สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

<http://www.parliament.go.th>